

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 137

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 70

Tercera i darrera reunió,
tinguda divendres 27 de maig de 1983

SUMARI

*Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a dos quarts i quatre minuts de deu del matí. El M. H. Sr. President informa la Cambra que s'obre un termini de trenta minuts perquè els Grups parlamentaris puguin presentar les **propostes de resolució subsegüents al debat general sobre l'acció política del Govern en relació amb la política econòmica i la lluita contra l'atur** (p. 4248).*

La sessió se suspèn a dos quarts i sis minuts de deu del matí i es reprèn a tres quarts i mig d'una del migdia.

*El M. H. Sr. President pren la paraula per informar de l'ordre de presentació de les propostes de resolució (p. 4248). Intervé en primer lloc el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, per presentar la **proposta núm. 3** del seu Grup, atès que les **núms. 1 i 2** han estat transaccionades amb les del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4248).*

El Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez intervé per demanar un torn en contra (p. 4249).

El M. H. Sr. President comunica que s'ha plantejat en la Mesa una qüestió d'interpretació del Reglament i s'ha acordat de no concedir un torn en contra, per la qual cosa demana disculpes al Diputat I. Sr. Sánchez (p. 4249). El Diputat I. Sr. Sánchez li respon (p. 4249).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, per presentar les tres propostes de resolució del seu Grup (p. 4249).

*Intervé el Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, per presentar les **propostes de resolució** del seu Grup i les transaccionades amb el G. p. de Convergència i Unió (p. 4249).*

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per una qüestió d'ordre (p. 4250).

El M. H. Sr. President li respon (p. 4250).

Intervé el Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, per plantejar una qüestió d'ordre (p. 4250). El M. H. Sr. President li respon (p. 4250).

*Prenen la paraula per presentar les **propostes de resolució** de llurs Grups respectius els Diputats I. Srs. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 4250), i García, del G. Socialista (p. 4251). Intervé en un torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4252).*

*Es passa tot seguit a la votació de les **propostes de resolució** debatudes, en primer lloc de la **núm. 3** del G. p. de Convergència i Unió, que*

resta aprovada per 105 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4253). Després es voten les **propostes** del G. p. de Centristes, la primera de les quals és aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions (p. 4253); la segona —amb la supressió de l'**apartat e**)— és aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions (p. 4254), i la tercera també és aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions (p. 4254).

Intervé el Diputat no adscrit I. Sr. Guillén per demanar votació separada dels **apartats a) i b)** de la **proposta de resolució núm. 1** del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4254).

Es vota, doncs, la **primera part** de la proposta **núm. 1**, amb l'**apartat a)** inclòs, del G. p. d'Esquerra Republicana, que és aprovada per 58 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció (p. 4254); l'**apartat b)** d'aquesta proposta **núm. 1** del G. p. d'Esquerra Republicana és rebutjat per 28 vots a favor, 50 en contra i 29 abstencions (p. 4254).

Es passa a la votació de la proposta **núm. 2** d'Esquerra Republicana, amb el text transaccional, que és aprovada per 53 vots a favor, 47 en contra i 7 abstencions (p. 4254). La proposta **núm. 3** del G. p. d'Esquerra Republicana també és aprovada per 60 vots a favor, 49 en contra i 47 abstencions (p. 4254).

Intervé per una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 4254). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4254).

Es vota la **proposta de resolució núm. 4** del G. p. d'Esquerra Republicana, que és aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 4254).

El Diputat I. Sr. Luna intervé per demanar votació separada del tercer paràgraf de la **proposta de resolució** del G. p. del PSUC (p. 4254).

Es procedeix a la votació, doncs, del primer i segon paràgrafs de la proposta del G. p. del PSUC, que són aprovats per 57 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 4254). Es vota el tercer paràgraf d'aquesta proposta, que resta rebutjat per 48 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions (p. 4254).

Es passa a la votació de les **propostes** del G. Socialista, la primera de les quals és aprovada per 63 vots a favor, 42 en contra i 2 abstencions (p. 4254).

Intervé el Diputat I. Sr. Luna per demanar votació separada dels dos paràgrafs de la proposta **núm. 2** del G. Socialista (p. 4254). Es vota, doncs, la **primera part** de la proposta **núm. 2** socialista, que és aprovada per unanimitat (p. 4255); la **segona part** d'aquesta proposta és rebutjada per 47 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4255).

Intervé el Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez per a explicació de vot (p. 4255).

El Diputat no adscrit I. Sr. Besa intervé per una qüestió d'ordre (p. 4255). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4255).

Prenen la paraula per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 4255); H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 4256); Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4258); Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4259), i Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 4260).

El M. H. Sr. President planteja una qüestió d'ordre (p. 4261).

Se suspèn la sessió a tres quarts i cinc minuts de tres de la tarda i es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda (p. 4261).

El M. H. Sr. President comunica que hi ha una **modificació de l'ordre del dia** : el segon punt de l'ordre del dia passa al darrera de les interpellacions. Així mateix, comunica que les Interpellacions que havia de formular el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, la **Interpellació al Consell Executiu sobre el sector financer a Catalunya** i la **Interpellació al Consell Executiu sobre les despeses previstes en els capítols VI i VII dels Pressupostos de 1982**, han estat posposades per a la sessió plenària vinent (p. 4261).

Intervé el Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez per formular la **Interpellació al Consell Executiu sobre l'atur** (p. 4261). Li respon l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 4262). El Diputat I. Sr. Sánchez replica (p. 4262). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 4262).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Lorda, del G. Socialista, per formular la **Interpellació al Consell Executiu sobre l'analfabetisme a Catalunya** (p. 4263). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 4264). El Diputat I. Sr. Lorda replica (p. 4266). L'H. Sr. Conseller li respon (p. 4267).

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per formular la **Interpellació al Consell Executiu sobre les eleccions a representants dels treballadors** (p. 4267). Li respon l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 4268). Replica el Diputat I. Sr. García (p. 4268). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 4269).

El M. H. Sr. President comunica que hi ha una nova modificació de l'ordre del dia : la Proposta es debatrà després de les mocions (p. 4269).

Es passa al punt següent de l'ordre del dia, la **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva en matèria estadística d'interès de la Generalitat**, que presenta el Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC (p. 4269).

Intervé per fixar la posició del seu Grup el Diputat I. Sr. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4270).

Es passa a la votació de la **Moció**, que resta aprovada per unanimitat (p. 4270).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, per defensar la **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en les estacions de transports públics de Catalunya** (p. 4270).

Intervenien per presentar-hi esmenes els Diputats I. Srs. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4271), i González, del G. Socialista (p. 4271).

El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, intervé per manifestar l'opinió del seu Grup (p. 4272).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines per comunicar que el seu Grup accepta les esmenes presentades i llegir el text esmenat de la **Moció** (p. 4272).

Intervé el Diputat I. Sr. Folch per una qüestió d'ordre (p. 4272).

Es posa a votació el text de la dita **Moció**, ja esmenat, i resta aprovada per unanimitat (p. 4272).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, intervé per defensar la **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política esportiva a Catalunya** (p. 4272).

Intervenien per presentar-hi esmenes els Diputats I. Srs. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4274), i Pla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4274).

El Diputat I. Sr. Terradellas intervé de nou per indicar les esmenes que el seu Grup accepta (p. 4275).

El Diputat I. Sr. Casanovas demana votació separada de cada punt (p. 4275).

Es passa a la votació, doncs, de la dita **Moció**, el primer punt de la qual és rebutjat per 37 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions (p. 4275). El punt segon, esmenat, és aprovat per unanimitat (p. 4275). El punt tercer, igualment esmenat, també és aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 4275).

Intervé el Diputat I. Sr. Pla per demanar votació separada, en el quart punt, dels dos paràgrafs (p. 4275). El M. H. Sr. President no ho concedeix (p. 4275). Es vota el quart punt i, atès que es produeix empat en dues ocasions, es torna a repetir la votació, i finalment és rebutjat per 45 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 4275).

El Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per demanar votació separada dels paràgrafs del punt cinquè (p. 4275). Es vota la **primera part** del punt cinquè, que resta aprovada per unanimitat (p. 4275); la **segona part** d'aquest punt és rebutjada per 41 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 4275).

I, atès que ha decaigut el punt sisè, es vota el punt setè, i és aprovat per 45 vots a favor, 42 en contra i 4 abstencions (p. 4275).

Intervé el Diputat I. Sr. Casanovas per demanar votació separada del punt vuitè (p. 4275). Es vota, doncs, la **primera part** del punt vuitè, que és rebutjada per 45 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 4275).

Es passa al punt següent de l'ordre del dia, la **Proposta perquè en la tramitació del Projecte de Llei per la qual se suprimeix el dipòsit administratiu previ dels impresos subjectes a peu d'impremta la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana actuï en seu legislativa plena**. Se'n fa la votació i és aprovada per 90 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 4275).

Abans d'iniciar el darrer punt de l'ordre del dia, les **Preguntes amb resposta oral**, el M. H. Sr. President comunica que la **Pregunta al Consell Executiu sobre l'empresa Mercedes Benz Hispania**, que havia de formular el Diputat I. Sr. Frutos, del G. p. del PSUC, queda posposada per a la sessió plenària vinent, i que la **Pregunta al Consell Executiu sobre els habitatges per a disminuïts físics**, que havia de formular el Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez, ha estat retirada (p. 4275).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, per formular la **Pregunta al Consell Executiu sobre la redacció i la correcció gramatical dels documents públics dels Departaments de la Generalitat** (p. 4275). Li respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4277). Replica el Diputat I. Sr. Alay (p. 4279). Respon de nou l'H. Sr. Conseller (p. 4279).

S'aixeca la sessió a tres quarts i sis minuts de vuit del vespre.

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a dos quarts i quatre minuts de deu del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon i de l'I. Sr. Secretari Segon. La Mesa és assistida per l'Oficial Major.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, d'acord amb l'article 120 del Reglament, queda obert el període de trenta minuts durant els quals els Grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució conseqüents al debat sobre política econòmica i atur, que ha tingut lloc aquests dies.

Tal com vam indicar ahir, després de clos aquest termini, la Mesa es reunirà immediatament i les propostes que hagin estat acceptades a tràmit seran immediatament comunicades als Grups parlamentaris, els quals tindran un termini que finirà a les dotze del migdia per a, eventualment, presentar propostes transaccionals.

La Mesa es reunirà també per a qualificar aquestes propostes transaccionals i ordenar-les, i, si com suposem, el treball no és excessiu en el temps, esperem que a dos quarts d'una podrem reprendre la sessió i començar el debat i la votació d'aquestes propostes de resolució.

Queda, doncs, obert el termini, i se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts i sis minuts de deu del matí i es reprèn a tres quarts i vuit minuts d'una del migdia.)

S'han incorporat a la Mesa els I. Srs. Secretaris Primer, Tercer i Quart, així com el Lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i d'Indústria i Energia.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Els senyors Diputats tenen el text de les propostes de resolució que han estat presentades. Anem a començar, doncs, el debat i la votació subsegüent d'aquestes propostes de resolució. D'acord amb l'ordre establert per sorteig, corresponen, primerament, les propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, però, tenint en compte que el número 1 i el número 2 de les propostes d'aquest Grup han estat substituïts per unes propostes transaccionals, transaccionades amb el Grup d'Esquerra Republicana, queda només, en aquest moment del debat, pendent la proposta de resolució número 3 del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

Recordo a les senyores i als senyors Diputats que hi ha un torn a favor i un torn en contra per a cada proposta i que els temps per a aquests torns són de deu minuts. Les votacions tindran lloc al final, un cop acabat tot el debat.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, efectivament, hem presentat unes esmenes transaccionals que impliquen la retirada de les resolucions números 1 i 2, a les quals, de tota manera, em referiré amb molta brevetat, al final de la meua intervenció.

Pel que fa referència a la que era la tercera de les nostres propostes de resolució, seré molt breu, i vull, simplement, fer notar a les senyores i als senyors Diputats que està en la línia de l'assumpció de responsabilitats, de la responsabilitat que el Govern de la Generalitat té quant a la lluita contra l'atur, en el

sentit expressat a bastament en les intervencions d'ahir i abans-d'ahir per l'Honorable Conseller de Treball. Aquest assumir, el fet de no voler treure's de sobre, descansant, la responsabilitat sobre altres administracions creiem que és l'actitud que el Consell Executiu ha de mantenir, i per això fem aquesta proposta de resolució. De tota manera, aquesta proposta de resolució també reconeix, d'una manera implícita, que els instruments bàsics de la lluita contra l'atur i de la lluita contra la crisi econòmica no estan precisament en mans de l'Administració autonòmica —en aquest cas, del Govern de la Generalitat—, sinó que rauen, substancialment, en les possibilitats d'actuació, en les eines de política econòmica i de lluita contra l'atur de què disposa el Govern de l'Estat.

També cal tenir present que qualsevol tipus de mesures que es prenguin en aquest terreny, donada la permeabilitat dintre del territori de l'Estat, podrien ser ineficaces o podrien ser, fins i tot, contraproductes en alguns casos, si no es fessin en l'àmbit de tot l'Estat. Ahir, precisament, un dels Diputats que va intervenir en nom dels Grups parlamentaris va assenyalar l'atur no comptabilitzat a Catalunya que es produïa pel retorn d'immigració als seus llocs d'origen, que no és res més que reconèixer i dir d'una altra manera aquest efecte de la permeabilitat dins del territori de l'Estat al qual jo m'he referit.

És per aquesta raó que nosaltres creiem que el Govern, el Consell Executiu de la Generalitat hauria de donar —i això és el que proposem en la nostra proposta— suport, el Parlament de Catalunya també donés suport a la necessària concertació de totes les forces socials i econòmiques de tot l'Estat, per tal d'endegar entre tots, i d'una manera solidària, la sortida de la crisi i la lluita contra l'atur.

Nosaltres tambéensem —i ho vaig dir en la meua intervenció d'ahir— que en el cas que ens ocupa, i, donada la gran incidència, l'altíssima incidència que l'atur té a Catalunya per sobre de moltes altres zones de l'Estat espanyol —i potser la primera, en aquesta malaltia social—, que la solidaritat en aquest cas ha de jugar a favor de la lluita contra l'atur a Catalunya, i, per tant, així ho expressem en la segona part de la nostra proposta de resolució, que diu, concretament : «en aquest sentit, instem també el Consell Executiu que desplegui els esforços necessaris perquè dins del marc solidari de l'Estat de les autonomies sigui presa en consideració la situació especialment greu de la crisi i de l'atur a Catalunya». Ens sembla que aquesta és una proposta responsable, que és una proposta d'obertura, i és una proposta generosa de cara a la necessària concertació a nivell de tot l'Estat.

Aquests són els motius que ens han impulsat a presentar aquesta proposta de resolució.

I ara em referiré breument als dos punts que queden retirats en funció de la transaccional presentada. Concretament, són dos punts que fan referència al tema de l'aprenentatge —de l'aprenent— i al tema del Consell de Treball. Aquests dos punts van ser suggerits —com totes les senyores i els senyors Diputats van tenir ocasió de sentir— pel Portaveu d'Esquerra Republicana, i van ser, en la seva intervenció, plenament assumits pel Conseller de Treball del Govern de la Generalitat. Per tant, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, convençut que la proposta era bona i que quedava, a més a més, assumida pel Govern, va presentar aquestes dues propostes de resolució, propostes de resolució que, a la vista del fet que,

evidentment, essent ells qui havien tingut la iniciativa, també havien estat presentades per Esquerra Republicana i, retocant, simplement, algunes paraules que ens semblava que podien perfilar millor la redacció han estat objecte, per tant, de transacció, i queden, consegüentment, retirades les nostres propostes primera i segona.

Res més, senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra de la proposta de resolució que ha defensat el senyor Subirà? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Passem, doncs, a... *(El senyor Sánchez demana per parlar.)* Sí?

El Sr. SÁNCHEZ : Senyor President, segurament perquè estic molt alt no m'ha vist quan he demanat...

El Sr. PRESIDENT : Un torn en contra. Molt bé, el senyor Celestí Sánchez té la paraula per al torn en contra. *(Pausa.)* Un segon, senyor Sánchez, que es planteja una qüestió d'interpretació del Reglament. *(Pausa llarga.)*

Hem fet aquesta interrupció informal simplement perquè la Mesa ha consultat sobre si realment en aquest debat, que és, d'acord amb el Reglament, un debat de Grups, el torn en contra podia ser formulat per un Diputat no adscrit. La interpretació final de la Mesa ha estat que no i que els torns en contra s'han de reservar als Grups, però això no priva que si algun Diputat no adscrit sollicita explicar el seu vot, després de les votacions, doncs la Presidència té el propòsit de considerar que el debat és de prou importància perquè aquesta demanda sigui justificada. Demano al senyor Celestí Sánchez excuses per haver-lo fet baixar del seu elevat escó. *(Rialles.)*

El Sr. SÁNCHEZ : Però és important perquè m'han fet fotografies. *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT : Bé, continuem doncs amb el debat, en aquest cas no hi ha torn en contra, i passem doncs a les propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari de Centristes.

Per a defensar-les té la paraula el senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup de Centristes presenta tres propostes de resolució que ja s'han lliurat a tots els senyors i senyores Diputats d'aquesta Cambra. En aquest sentit la primera es refereix exclusivament a un intent, a un desig de fixar una norma que, per tal de garantir un forta contribució en la lluita contra l'atur, pugui assenyalar l'interès que l'equilibri dels pressupostos de la Generalitat es venci per la banda que hi hagi un nivell d'inversions suficientment important, a fi i efecte que, de debò, es pugui des dels pressupostos actuar en la lluita contra l'atur.

La segona demana que es lliuri al Parlament abans del 30 de juny un document, especificant-hi diverses coses, les quals jo voldria anticipar i, per un error material de la nostra part, la lletra e) hauria de ser retirada, perquè hi ha un acord del Parlament dient-nos que quedava en suspens com a conseqüència de com havien estat de curtes les valoracions, i per a evitar problemes pressupostaris retirem la lletra e), i en les altres quatre lletres el que demanem són coses específiques que se'ns puguin explicar en la línia del que jo mateix ahir assenyalaria en la nostra intervenció respecte al Conseller Rigol, en el sentit de saber com s'han pogut produir i valorar els resultats positius que es puguin haver produït en quatre punts concrets d'actuació específica, que la Generalitat ha dut a terme en la

lluita contra l'atur, per l'ordre dels 1 000 milions d'inversions en habitatges, el CIRIT, CIDEM i CARIC especificant, aleshores, per a tenir coneixement en aquesta Cambra de quins hagin pogut ser els resultats positius obtinguts en aquesta.

I la tercera resolució, senyor President, no és res més que calcar, senyors Diputats i senyores Diputades, les altres resolucions prèvies d'aquesta Cambra de l'any 80 i de l'any 81 per tal d'instar, d'aconseguir i reiterar que els traspassos de treball que tenen a veure amb el tema de l'atur més directament es puguin dur a terme al més ràpidament possible, perquè això no ha estat fins aquests moments possible d'haver-se aconseguit, quan ja portem més de dos anys i mig lluintant en aquest terreny.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra de les propostes de resolució del Grup de Centristes? *(Pausa.)* No hi ha cap Grup que desitgi fer el torn en contra.

Passem, doncs, a les propostes de resolució del Grup d'Esquerra Republicana i a les propostes de resolució transaccionals, ja que que el senyor Subirà, per la seva banda, ja n'ha parlat.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la posició d'Esquerra Republicana en relació amb aquest debat sobre la política econòmica i l'atur va ser fixada ahir, es varen valorar, així mateix, les respostes donades pel Govern, així com la intervenció inicial del Conseller de Treball i, com a conseqüència, per a ser congruents amb les nostres intervencions i amb les respectives valoracions, hem presentat un conjunt de resolucions en tres blocs.

El primer d'ells dóna èmfasi, constata que pel Consell Executiu no hi ha hagut fins ara una política coherent i eficaç pel que fa a la política econòmica i a la lluita contra l'atur, sinó només un seguit d'accions —que les reconeixem i les valorem en el que valen—, encara que no totes elles han estat encertades, des de la nostra perspectiva, i, ahora, inconnexes entre si.

També fem referència, en aquest primer bloc, al fet que, per a nosaltres, el Consell Executiu no ha estat en les seves relacions amb l'Administració central prou ferm a fer valdre els seus drets, ja sia mitjançant la via legislativa, la via administrativa i, fins i tot, per què no, la via política.

El segon bloc de resolucions forma part de les propostes que ahir vaig fer en nom d'Esquerra Republicana i que han estat, com vostès han sentit, transaccionades amb Convergència i Unió, com a conseqüència que el mateix Conseller i aquest Grup parlamentari acceptaven els nostres suggeriments.

Les modificacions també han estat esmentades, pel que fa a la creació del Consell Català de Lluita contra l'Atur, canviar els municipis de 50 000 habitants per representants de l'Associació i Federació de Municipis i en el tema específic i complex d'incentivar que es pugui donar alguna solució a l'atur juvenil, modificar, tan sols, la paraula «emprendre» per la paraula «potenciï».

I el tercer bloc de resolucions que presenta Esquerra Republicana fan referència a la necessitat que el Consell Executiu presenti un informe d'aquí dos mesos sobre les conseqüències —en diem conseqüències negatives— que per a l'economia catalana i l'atur tenen, al seu torn, el retard en les transferències, els possibles rebaixaments en les valoracions, i, d'una manera

molt particular, les implicacions directes i indirectes de la política econòmica general, pel que fa a aquest cas, la política monetària i la política pressupostària. És ben cert, senyores i senyors Diputats, que del tema de les transferències i del tema de les valoracions, el Consell Executiu i el mateix Parlament n'ha de tenir notícia puntual, n'ha de tenir notícia mensual. Això de vegades es fa, sovint no es fa. Però, el que sí que és important, almenys al nostre criteri, és que en aquests moments en què es basteix l'Estat de les autonomies i on, almenys al nivell de política econòmica, existeix òbviament i necessàriament una política econòmica general, la possibilitat que estatutàriament es pugui endegar una política econòmica sectorial amb certes possibilitats d'actuació, recomana i es farà, a partir d'ara, qüestió fonamental, que cada norma, cada actuació, cada mesura de política econòmica general tingui el seu contrapès pel que fa a l'àmbit de les respectives autonomies.

I, en aquest moment, això és particularment interessant per a Catalunya, perquè dins de l'especialització i el grau de diversificació productiva de l'economia catalana, la política monetària que pot tenir, no correccions, però sí complementarietats amb actuacions sectorials, per exemple, si el Conseller d'Economia es decideix a intervenir més decididament en el tema de les Caixes d'Estalvis, per exemple, aquest tipus de vinculació entre l'ordenació de la política econòmica general per l'Administració central i algunes mesures complementàries correctives per les polítiques econòmiques sectorials de les Comunitats Autònomes, i en concret, en aquest cas, de la Generalitat de Catalunya, és un tema que convé tenir en compte, valorar-lo i quantificar-lo, perquè, com deia, el grau d'especialització i de diversificació productiva de cada una de les Comunitats és diferent, i, per tant, la incidència directa i indirecta de la política econòmica general també és diferent i cal tenir-la en compte.

Pel que fa a la política econòmica general, per exemple, des del 28 d'octubre fins ara s'ha instrumentat bàsicament una política comercial, una política monetària i una política pressupostària que s'està ara debatent.

La política comercial afecta significativament l'actuació del sector exterior a Catalunya, i convé que se sàpiga quines són les seves conseqüències. La devolució del 6 de desembre de 1982 i la modificació consegüent d'un 1% del coeficient de caixa, drenant la disponibilitat líquida del sistema, és una qüestió important i cal valorar, per a Catalunya, què és el que significa això sobre la diversificació de la producció i l'estructura productiva en general.

La mesura monetària del 14 d'abril de 1983, incrementant l'1% el coeficient dels dipòsits obligatoris i, consegüentment, seqüencialment, reduint l'1% de l'obligatorietat dels coeficients d'inversió a llarg termini per la Banca, és quelcom que afecta Catalunya d'una manera molt directa i, possiblement, d'una manera molt negativa, la qual cosa cal valorar.

El finançament del pressupost que, independentment de les taxes de creixement de l'Estat de Despeses i de l'Estat d'Ingressos, puja, en el projecte actual, a l'1,1 bilió de pessetes, resulta que 240 000 es finançaran amb deute a mitjà termini, 650 000 amb deute a curt, i això afecta, una vegada més, les possibilitats, evidentment de tot l'Estat, però, ho reitero, donada la diversitat productiva i la mateixa estructura produc-

tiva de Catalunya, afecta d'una manera molt significativa, i això s'ha de saber per a mirar si es poden instrumentar mesures complementàries des d'aquí, en funció de les competències rebudes.

La resta del finançament són 140 000 milions, sector exterior, endeutament exterior, i 80 000 milions en recursos del Compte del Tresor del Banc d'Espanya.

Per aquests motius, a nosaltres ens sembla important que, al marge del tema de les transferències i del tema de les valoracions — importants en si mateixos, i amb una obligatorietat diferent —, el Consell Executiu pugui donar informació puntual — fixem ara dos mesos —, però, perquè això es transformi ja en una rutina, cada vegada que la política econòmica general suposi, pel que és la seva implantació, alteracions significatives de la marxa de les disposicions administratives i econòmiques de l'ordenament de l'economia.

Això, senyores i senyors Diputats, ho considerem important, i per això, sense intentar cap mena d'implicació política ni ideològica, estrictament tècnica si es vol, nosaltres demanem amb aquesta resolució que el Consell Executiu faci aquesta valoració, que, d'entrada, ja considerem amb implicació negativa pel que suposa l'evolució de la política econòmica general sobre la marxa de la política econòmica de Catalunya. Perquè, justament en funció d'aquestes valoracions, d'aquestes anàlisis, es puguin introduir, en la mesura que les competències ho permetin, criteris de correcció i criteris de complementaritat per a intentar, en la mesura possible, adequar el que en podríem dir el cicle autonòmic amb el cicle general.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres els demanem que ens facin favor i votin les nostres resolucions.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres voldríem fer un torn en contra, només relatiu a la primera proposta de resolució, però, senyor President, com que ens trobem que la resolució única del Grup del Partit Socialista i la primera resolució del PSC són, pràcticament, bastant coincidents amb la d'Esquerra Republicana, preferiríem acumular el torn en contra al final.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Molt bé, gràcies. Passem, doncs, a la proposta de resolució presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula... (*El senyor Armet s'aixeca per parlar.*) El senyor Armet?

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Sí, una consideració d'ordre. El fet d'admetre aquest posicionament de Convergència no vol dir que la Mesa interpreti que les tres resolucions són iguals, sinó complementàries.

El Sr. PRESIDENT : No, això és una interpretació que en el debat fa el senyor Subirà. La Mesa ha considerat que si s'aproveïssin totes tres, es necessitaria una refosa de textos.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Molt agraït de saber-ho anticipadament. Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Lucchetti té la paraula, en nom del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyors Diputats, senyores Diputades, la nostra resolució que portem a aquest

plenari és una resolució que és la conseqüència lògica del debat que hi va haver ahir, i que pretén portar a la reflexió de tot aquest Parlament, i a la constatació d'aquest Parlament, el que ja vam avançar, i és la inexistència d'un programa de política econòmica que estigui orientat cap a la lluita contra l'atur. I això, malgrat les repetides resolucions que hem aprovat aquí, en aquest Parlament, tant denunciant mancances globals d'aquesta política econòmica com qüestions concretes.

De fet, jo ara no voldria repetir aquí la quantitat de vegades que el tema de l'atur ha estat posat sobre aquesta taula simbòlica que tenim aquí en aquest Parlament per a discutir els temes que ens interessin a tots —almenys en teoria—, però ho hem fet moltíssimes vegades; hem fet moltíssimes resolucions, jo no els vull cansar perquè tots vostès les coneixen, i cal que quedi constància que aquestes resolucions, les realment importants, han quedat sense complir pel Consell Executiu.

Nosaltres pensem que això vol dir la inexistència d'una política econòmica orientada a lluitar contra l'atur; perquè nosaltres no estaríem tan d'acord que hi hagi una inexistència de política econòmica, nosaltres pensem que sí que hi ha una política econòmica, hi ha una política econòmica, efectivament, com es deia ahir, conservadora, que no està orientada a lluitar contra l'atur, que té altres objectius prioritaris, malgrat que verbalment es digui el que es digui. I hi ha una coherència amb la política que hi ha, una coherència —si volen vostès que nosaltres no compartim en cap tant per cent—, però hi ha una coherència i és aquesta que jo acabo d'expressar.

Per tant, nosaltres volem que el Parlament constati aquesta inexistència d'una política econòmica orientada cap a la lluita contra l'atur, que constati també l'incompliment pel Consell Executiu de les resolucions d'aquest Parlament, de totes les resolucions, les grans i les petites, per entendre'ns, i aquesta és, en definitiva, la nostra preocupació central, que la traslladàvem a aquesta resolució nostra d'una manera positiva en un tercer paràgraf, que diu exactament que «El Parlament insta el Consell Executiu perquè els pressupostos de la Generalitat per enguany, per al 1983 —i pensem que s'hi pot addicionar això que demanem nosaltres, ja sabem que els pressupostos han entrat avui en aquest Parlament—, que aquests pressupostos es presentin amb una coordinació dintre d'un programa específic de lluita contra l'atur, amb detall comarcal de les inversions, amb incidència en la creació de llocs de treball també en detall comarcal». Nosaltres pensem que això —no sabem si hi és en aquest pressupost que s'ha presentat, tant de bo que hi fos—, pensem que no hi és, i per això nosaltres demanàriem que això es complís, perquè sense aquesta visió global dels pressupostos, com a expressió, jo diria, clara, comptable del que és una política econòmica, una política general del Consell Executiu, sense aquesta programació global serà molt difícil que acostem —segurament també perquè la desconeixem, nosaltres pensem que el Consell Executiu la desconeix— aquesta Catalunya real que avui tenim a la Catalunya utòpica cap a la qual tots voldríem traslladar-nos. I aquesta diferència entre la Catalunya que avui tenim i la Catalunya que hauríem de construir —i que hauria de ser un debat que potser algun dia hauríem de fer, perquè en això segurament potser tampoc no hi estaríem tots d'acord—, hauríem de veure com tots els recursos que avui tenim, els petits i els grans, com els hem d'em-

prar per a acostar, en definitiva, aquestes dues Catalunyaes.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El senyor Subirà havia dit que parlaria després al final.

Aleshores, passem a les propostes de resolució del Grup Socialista. Encara que no quedi molt clar en el text que ha estat repartit, s'entén que són dues propostes diferents, perquè en el text presentat ja hi havia...

Per a defensar-les, en nom del Grup Socialista, té la paraula el senyor Lluís García.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, el Grup Socialista ha presentat dues propostes de resolució, dues propostes de resolució cadascuna de les quals té dues parts diferenciades, concretades en el que, des del punt de vista del Grup Socialista, va ser el debat sobre política econòmica i atur que va tenir lloc en el Parlament.

La primera resolució, efectivament, fa referència a la constatació de l'evidència, feta per aquesta Cambra, que al llarg dels anys que portem de legislatura el Consell Executiu no ha tingut un pla de política econòmica que fos coherent, un pla de política econòmica articulat, un pla de política econòmica coordinat, amb l'objectiu de lluitar contra la crisi, de lluitar contra l'atur, de generar ocupació.

Per reforçar aquesta posició del Grup Socialista, que ha anat manifestant-se al llarg dels debats que han tingut lloc a la Cambra, voldria recordar una de les resolucions aprovades per aquest Parlament, que recordava, recomanava, manava, al Consell Executiu, en definitiva, que canviés l'orientació de la seva política econòmica, perquè la duta fins ara —això era el 25 de setembre de l'any 81— no havia assolit els objectius fixats per aquest Parlament de lluitar contra l'atur, de lluitar contra la crisi econòmica.

Voldria recordar-ho, perquè crec que aquest Parlament ja ha manifestat —igual que en aquest moment en aquesta Cambra, ho veurem en les diferents votacions— que l'orientació de la política econòmica del Consell Executiu, és a dir, de les mesures que el Consell Executiu anava a prendre dia rera dia sense aquesta coordinació, sense aquesta coherència, sense aquests objectius prioritaris, portava a una situació que no era dins de l'esperit de les resolucions aprovades per aquest Parlament.

En aquest sentit, perquè no és la primera vegada que aquesta Cambra ha dit al Consell Executiu que canviés l'orientació de la seva política econòmica, el Grup Socialista creu que es dedueix del debat que vam tenir abans d'ahir i ahir que el Consell Executiu no té un pla d'actuació de política econòmica coherent, coordinat, articulat i eficaç per a l'objectiu prioritari, per al principal problema que té plantejat avui Catalunya, que és l'atur, que és la generació de llocs de treball.

Al mateix temps, la mateixa resolució que el Grup Socialista planteja també constata que les mesures adoptades pel Consell Executiu és a dir, aquelles mesures que ha anat prenent el Consell Executiu, en funció de la situació, en funció dels fenòmens, en funció de la realitat, de l'empenta de la mateixa realitat, sense aquest pla global d'orientació d'objectius, de prioritats, un pla, efectivament, de política econòmica, no han facilitat l'objectiu primordial, l'eix, el mecanisme o l'instrument bàsic que va recomanar també en una resolució aprovada per aquesta Cambra al Consell Executiu als efectes d'una concerta-

ció econòmica i social.

El Consell Executiu, el Conseller de Treball, el Conseller d'Economia i Finances, han plantejat al llarg dels seus discursos en aquesta Cambra diferents discursos en el sentit de la necessitat d'una política de concertació social. El que és cert és que la realitat ha demostrat que a Catalunya no ha estat possible una política de concertació amb les forces econòmiques i amb les forces socials, bàsicament des del punt de vista del Grup Socialista, perquè no s'ha volgut aquesta concertació, perquè s'han anat produint mesures concretes que anaven condicionant la possibilitat d'una política de concertació i no s'ha produït aquesta política de concertació. Considerem, el Grup Socialista, que és un error gravíssim de la política del Consell Executiu.

Pel que fa referència a la segona moció, els socialistes hem volgut, en aquest cas, donar, una vegada més, un to d'esperança, un to de posicionament positiu en aquest Parlament perquè es pronunciés sobre el futur del que ha de ser la política econòmica a Catalunya, amb l'objectiu de lluitar contra la crisi econòmica, amb l'objectiu de lluitar contra l'atur, de generar llocs de treball. És a dir, hem fet una resolució mantenint el que creiem que són els instruments bàsics per a afrontar, des del punt de vista de progrés, des del punt de vista de sortida a llarg termini, amb objectius clars i prioritaris, el que ha de ser la sortida d'aquesta crisi econòmica. I ho fem amb dos instruments clarament diferenciats: volem assentar el principi bàsic que a Catalunya, si volem mirar aquesta Catalunya progressista, aquesta Catalunya de futur, només es pot abordar la lluita contra la crisi, només es pot abordar la reconstrucció econòmica i social de Catalunya des d'una perspectiva de concertació en profunditat, senyors membres del Consell Executiu, d'un pacte de concertació econòmica amb les forces econòmiques i sindicals a casa nostra. Des d'aquesta perspectiva, traient tota mena d'incerteses, treient tota mena de preocupacions, clarificant quin és l'horitzó que volem aconseguir des d'aquest Parlament, des del punt de vista d'objectius polítics, econòmics i socials, s'ha de produir, s'ha de posar en marxa un pacte nacional econòmic per a la concertació a Catalunya. Aquest és el gran instrument de política econòmica que avui té el Consell Executiu i que hauria d'exercir.

La segona part és situar al seu lloc el fenomen que en membres del Consell Executiu han dit de concertació social, situar-lo al seu terreny autèntic. Hem de parlar de crisi econòmica, de pacte de concertació per a una política econòmica, i, per altra banda, de com solucionem els efectes immediats de la crisi econòmica, els efectes sobre els treballadors en atur. Nosaltres considerem que això que fins ara se n'ha dit concertació no respon a l'objectiu bàsic de la concertació i que s'ha situat al terreny dels efectes de la crisi sobre els treballadors. Per això nosaltres proposem un «Taula institucional sobre l'atur a Catalunya», l'objectiu bàsic de la qual és coordinar les Administracions públiques posades al nostre paper que tenen avui, mentre en tinguin, alguna competència sobre la problemàtica de l'ocupació. Solament aquesta funció de coordinació, de posar en comú les Administracions públiques que tenen aquesta funció, un instrument de coordinació per a reunir els esforços encaminats a paliar els efectes de la crisi, considerem que és l'aspecte complementari, necessari, de l'altra política, de l'altra política de gran volada, de gran visió de futur, una po-

lítica de sortir de la crisi, que passa pel pacte econòmic de concertació.

Aquest és l'esperit de les nostres resolucions.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo he demanat que se'm permetés acumular els torns en contra. Sóc conscient que la coincidència no és total, i efectivament el senyor Lucchetti ho ha posat de manifest, quan ell ha dit que sí que creu que hi ha un pla d'actuació econòmica, i em referiré als dos aspectes separadament. Per un cantó, i en primer lloc, als qui diuen que no hi ha un pla d'actuació econòmica i de lluita contra l'atur, i, com a conseqüència, hi ha accions descoordinades simplement.

Mirin, el gran debat de política econòmica, amb una situació d'autonomia com la nostra, són els pressupostos. El Consell Executiu, des del mes de gener, que va començar a treballar intensament en la preparació del pressupost, disposa, efectivament, d'un sistema de prioritats i d'un sistema d'utilització de les bases de treball que poden servir per a atacar les diferents prioritats. Jo els llegiré un breu resum que m'he anotat conseqüència del document pressupostari que va ser entrat en aquesta Cambra, com vostès saben, ahir a la tarda.

Les prioritats que el Consell Executiu es planteja són, en primer lloc, l'atur; en segon lloc, la promoció de la salut i de la qualitat de vida; en tercer lloc, els marginats, i així continua, amb una sèrie de prioritats que ara jo no els detallaré, amb temes més específics i evidentment estructurats de forma jeràrquica, tal com ens demanava ahir el senyor Armet —perquè, senyor Armet, això, també ho sabem fer; jerarquitzar, és el primer que s'ha de fer per a després poder construir una política econòmica i presentar-la amb uns pressupostos, i això és el que s'ha fet.

Una segona part d'aquest conjunt d'idees que han presidit, i que estan formulades, la preparació del pressupost i del debat pressupostari són, evidentment, les bases de treball; de quines bases es parteix per a poder atacar aquelles prioritats, aquells problemes més punyents que han de ser resolts? I, en aquest sentit, hi ha tota una estructura de potenciació de les fonts de riquesa de Catalunya, hi ha una estructura que defineix aquesta potenciació de fonts de riquesa, de potenciació i d'obertura de la cultura que té el nostre país i de la potenciació de coses importants encara que no estructurades en els punts anteriors, com ho poden ser l'esport, la medicina preventiva o la lluita contra la dependència de les drogues. Imaginin-se fins a quin grau de detall es pot arribar en aquest terreny.

En el punt de la potenciació de les fonts de riquesa, que són evidentment les bases —ja ho he dit— per a lluitar contra els problemes prioritars definits abans, hi ha tota una jerarquització d'actuacions a realitzar en el terreny de la indústria, del comerç, del turisme, de l'agricultura i de la inversió en obres públiques. Jo, evidentment, no els cansaré tornant a repetir les intervencions del Conseller, d'ahir, o fins i tot repetint part de la meua intervenció al final del debat d'ahir al matí, però permetin-me almenys que els recordi els 71 000 milions d'inversió que ha fet la Generalitat en aquests tres anys, un esforç immens i un esforç que té efectes importants en la recuperació i la sortida de la crisi i la lluita contra l'atur.

De manera que el nostre punt de vista és que efectivament

hi ha un programa coherent d'actuació econòmica, que les actuacions concretes que es realitzen obeeixen a aquest esquema i a aquesta jerarquització, i que el lloc adequat per a debatre-ho a fons, perquè és allà on es posen els instruments, on es posen les xifres, on es posa negre sobre blanc, és el debat pressupostari. I nosaltres no tenim la culpa que els pressupostos hagin entrat tan tard, perquè per a fer els nostres pressupostos necessitàvem almenys, com a mínim, el projecte de pressupostos presentats al Parlament de l'Estat. I les senyores i els senyors Diputats deuran haver observat la celeritat amb la qual, després de presentar-se el projecte de pressupostos al Parlament de l'Estat, el Govern de la Generalitat ha portat a aquest Parlament els seus pressupostos, fins i tot abans d'esperar l'aprovació definitiva dels pressupostos de l'Estat, que ens hauria situat en ple estiu i amb una gran dificultat per a portar a terme les accions d'inversió; per exemple, tots vostès coneixen els retards necessaris que tenen, i que haurien paralitzat més, si hi cap, aquesta actuació, que ja prou perjudicada que ha estat pel retard en la presentació dels pressupostos generals.

Això per un cantó. És a dir, existeix programa; el programa queda reflectit específicament en el pressupost; les accions que s'han dut a terme són accions plenament coordinades i responen a aquella estructura i a aquella jerarquia a la qual m'he referit abans.

Però ara m'agradaria fer referència a l'altre tema, que és del dir: «No, si vostès sí que, en tenen, de programa de lluita contra crisi, de lluita contra l'atur, el que passa és que no ens agrada.» Bé, això és un altre tema diferent, però pensin que, és clar, acusar-nos a nosaltres de no lluitar contra l'atur o de no posar prou èmfasi en la lluita contra l'atur és, almenys pel que fa a alguns Grups, injust. I aquí em voldria referir a una frase, jo crec que molt lúcida, que va dir el Conseller de Treball ahir, que és que «la política econòmica i de lluita contra l'atur més progressista segurament és la que és més realista; perquè no ser realista —fer volar coloms, si em permeten l'expressió vulgar— és el menys progressista que hi ha». I permetin-me també recordar que en els pressupostos generals de l'Estat —ja ho vam dir ahir, i no vaig ser l'únic que ho vaig dir— hi ha una incidència negativa de 2,07 punts en la creació de capital brut, i, a més a més, en la memòria dels pressupostos hi ha una frase, que vaig llegir textualment i que tornaré a llegir, que diu: «No existe previsión de creación de empleo directo en el ámbito de cobertura de los presupuestos generales del Estado.» Molt bé, els pressupostos generals de l'Estat no creen ocupació directa, però és que, a més a més, rebaixen en dos punts la formació de capital brut. Què vol dir això? Vol dir que el Govern socialista de Madrid, potser amb tota la raó del món, perquè per a lluitar de debò contra l'atur primer s'ha de lluitar contra la crisi econòmica —no hi entro, a jutjar això—, però potser amb raó —no ho sé— ha cregut que havia de plantejar una lluita contra la crisi econòmica que passava per aquestes mesures. I, com a conseqüència d'això, lluitaria contra l'atur. De tota manera, tots sabem —els d'aquí, els Diputats d'aquest Parlament, i els Diputats a Madrid— que d'aquells 800 000 llocs de treball que es van prometre, segurament se'n podran prometre d'aquí a quatre anys 2 milions, perquè l'atur, amb aquestes polítiques, haurà augmentat.

Aleshores, senyors Diputats, el que no podem fer és fer servir un doble llenguatge; el que no podem fer és —aquí, al

Parlament de Catalunya— acusar el Govern de la Generalitat que no lluita prou contra l'atur, i, en canvi, segurament amb raó —no ho sé, perquè no és la meua funció aquí jutjar-ho—, però segurament amb raó. Es presenten uns pressupostos a Madrid molt realistes, amb conseqüències segurament progressistes, perquè són realistes, però que tampoc no resoldran l'atur a curt termini, tal com vostè, senyor García, ens demanava que féssim nosaltres aquí amb els nostres instruments, certament limitats, com tots vostès saben.

Per tant, senyores i senyors Diputats, hi ha programa econòmic, hi ha una jerarquització d'objectius, hi ha uns pressupostos que són congruents amb aquesta jerarquia, i aquest programa no és conservador, no és de dretes; és un programa progressista perquè toca de peus a terra. I el que pretén el progressisme és resoldre els problemes, no fer cortines de fum.

Em sembla que amb tot el que he dit puc callar i donar per fet el torn en contra a aquestes propostes de resolució que diuen, unes, que no tenim un programa coherent de lluita contra l'atur i contra la crisi econòmica, i altres, que el programa no és prou bo o no els agrada.

I, finalment, no per fer un torn en contra estrictament, em referiré a la segona proposta de resolució socialista. En aquesta segona proposta de resolució es planteja un tema que segurament és molt en la mateixa línia de la resolució presentada per Esquerra Republicana, a la qual nosaltres hem fet una esmena, que ha estat acceptada, però amb algunes matisacions diferents. I això farà —i ara els ho anuncio— que en el primer incís de la proposta de resolució segona del Partit Socialista nosaltres votarem a favor, però que en el segon incís, que seria incongruent amb el fet d'haver votat prèviament a favor la proposta de resolució d'Esquerra Republicana, votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem ara a les votacions, seguint el mateix ordre del debat. En primer lloc, doncs, la proposta de resolució que queda en peu del Grup parlamentari de Convergència i Unió: la proposta de resolució número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta de resolució de Convergència i Unió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 3 del Grup parlamentari de Convergència i Unió ha quedat aprovada per 105 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Passem tot seguit a votar les propostes de resolució del Grup de Centristes, separadament cadascuna d'elles. Primerament, doncs, la primera proposta de resolució del Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 1 ha estat aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

Passem ara a votar la proposta segona, tal com ha indicat el senyor Pedrós, amb la supressió de la lletra c).

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

I, finalment, passem a votació la proposta tercera, del Grup parlamentari de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 58 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Passem ara a votació les propostes de resolució d'Esquerra Republicana.

En primer lloc, la proposta número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin drets.

(*El senyor Guillén demana per parlar.*)

El Sr. GUILLÉN (*de l'escó estant*) : Volia demanar que es votessin separatament la a) i la b).

El Sr. PRESIDENT : Separadament a) i b), d'acord. Bé, doncs, comencem a votar les dues línies introductòries i l'aparat a).

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 1, lletra a), ha estat aprovada per 58 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar la lletra b) d'aquesta mateixa proposta de resolució.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 1, lletra b), ha quedat rebutjada per 28 vots a favor, 50 en contra i 29 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta número 2, naturalment amb el text de l'esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 53 vots a favor, 47 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a votar la proposta número 3, també amb el text de l'esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta número 3, ha quedat aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

I, finalment, passem a votació la proposta de resolució número 4, del Grup parlamentari... (*El senyor Luna demana per parlar.*)

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor President, nuestro Grupo parlamentario relaciona la votación del Grupo parlamentario del PSUC..., ah, perdón.

El Sr. PRESIDENT : No, continuem encara les propostes

de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, i ara en votem la número 4.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem, ara, a votar la proposta de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Luna volia fer una observació sobre això.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Muchas gracias, señor Presidente, y pidiendo excusas por el error cometido con anterioridad, nuestro Grupo parlamentario desearía votación separada para el tercer párrafo de esta propuesta de resolución.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Aleshores, doncs, votarem separatament, és a dir, primerament, el primer i el segon paràgrafs, i després votarem el tercer. Passem, doncs, a votació el primer i el segon paràgrafs de la resolució del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució, per als seus primer i segon paràgrafs ha estat aprovada per 57 vots a favor, 49 en contra i 1 abstenció.

I passem ara a votar el tercer paràgraf de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions.

Passem, ara, a votar les propostes de resolució del Grup Socialista, primerament la resolució número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat aprovada per 63 vots a favor, 42 en contra i 2 abstencions.

(*El senyor Luna s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor President, señor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí, señor Luna?

El Sr. LUNA : Nuestro Grupo parlamentario, con relación al segundo párrafo de la Propuesta de resolución del Grupo Socialista, pediría votación separada de ambos puntos; es decir, desde donde empieza : «El Parlament de Catalunya mandata el Consell Executiu» hasta «política d'ocupació», y después dice : «Així mateix, el Consell Executiu», hasta el final.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a votació la segona proposta de resolució, però separatament els dos paràgrafs, és a dir, des del començament fins al primer punt, i després votarem la resta.

Votem, doncs, des d'on diu : «El Parlament de Catalunya» fins a «política d'ocupació».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació la resta, és a dir, des d'on diu : «Així mateix, el Consell Executiu» fins a «Administració local».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Bé, amb aquesta darrera votació han quedat votades totes les propostes de resolució que havien estat presentades. Tal com ja havia indicat anteriorment als senyors Diputats, caldrà fer una refosa pel que fa referència a la Proposta número 1, lletra a), d'Esquerra Republicana, al primer i al segon paràgraf de la Proposta de resolució del Partit Socialista Unificat i a la Proposta de resolució número 1 del Partit Socialista, a fi que hi hagi un text coherent.

Ara procedirem a l'explicació de vot; començarem amb el senyor Celestino Sánchez, Diputat no adscrit.

El Sr. SÁNCHEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en la meua explicació de vot, necessàriament haig de dir que aquest Parlament hauria de fer un «llibre del Diputat desconegut», perquè els Diputats no adscrits tenen bastanta dificultat per a explicar les seves posicions, i a partir d'aquesta idea, explicaria per què, per a nosaltres, és necessària l'explicació de vot.

D'aquest debat, des del nostre punt de vista, han sortit dos elements fonamentals. El primer d'ells ha estat la possibilitat o no d'una concertació de les parts.

Nosotros, en la intervención inicial que hicimos, dijimos con claridad que no estábamos a favor del pacto social; no estábamos a favor de que el sentar a las centrales sindicales, a la Administración y a las organizaciones patronales significara recorte del poder adquisitivo, significara el aumento del paro. Sin embargo, por el seguimiento de las votaciones, los señores Diputados y la población de Cataluña habrá visto que hemos votado una Proposición del Grupo Socialista favorablemente; pero es que creemos que los trabajadores deben participar en la concertación cuando se pide para hacer una planificación de la economía. Y hemos votado favorablemente a eso, y no a la propuesta que desde el Consell Executiu se nos planteaba. Los trabajadores deben de participar, y es voluntad de ello en las modificaciones estructurales de la economía, pero lo que no se puede pedir a la clase obrera, a los trabajadores, es que se sienten para aceptar recortes del poder adquisitivo o el aumento del paro.

El otro tema que ha aparecido es el contenido de los programas económicos que aquí han aparecido. Nosotros creemos que el Consell Executiu tiene un programa económico; lo que pasa es que es un programa económico para aumentar el paro. Es un programa económico para hacer una reestructuración salvaje de los sectores industriales, y nosotros creemos, y hemos tenido una gran desilusión de que en estas resoluciones

—y si nosotros hubiéramos tenido posibilidad lo hubiéramos hecho— debería de haber algunas líneas del futuro programa económico que Cataluña necesitaría —y ya me referí en mi primera intervención a estas líneas del programa económico—; es necesaria la nacionalización de la banca, aunque Banca Catalana hubiera tenido que quedar en manos del Gobierno de Convergència i Unió, pero la nacionalización de la banca es imprescindible para resolver los problemas del paro, así como una reforma fiscal en profundidad que haga que los que más tienen más paguen; no explicaré todas las ideas que expresé en su momento; acabo aquí, y decir que una de las impresiones que he tenido de este debate que hemos realizado ha sido que, por primera vez, el Partido de los Comunistas de Cataluña se ha, no alegrado, pero se ha tranquilizado porque el Consell Executiu no tenga más atribuciones, porque si llega a tener más atribuciones, no serían 400 000 parados los que tendría Cataluña, sino que seguramente ya habríamos llegado a los 700 000.

Nada más, y gracias.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

(El senyor Besa s'aixeca per parlar.)

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Besa, ho hauria d'haver dit abans, però li donarem la paraula després que hagi parlat el senyor Lucchetti.

El Sr. BESA (de l'escó estant) : No, no, perdoni, senyor President. No és per a explicació de vot, és per una qüestió d'ordre.

El Sr. PRESIDENT : Digui'm.

El Sr. BESA : Aquesta interpretació que ha fet la Mesa del Parlament sobre la possibilitat que els Diputats no adscrits expliquin el seu vot, crea jurisprudència, o és realment una interpretació discrecional a causa de l'amabilitat del President?

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, senyor Besa. En aquest cas, la Mesa no ha fet cap interpretació d'aquesta qüestió; no hi ha cap interpretació de la Mesa. Simplement, el President, d'acord amb el que diu el Reglament, que els Diputats no adscrits poden explicar el seu vot en debats d'especial relleu, ha considerat que es tractava d'un debat d'especial relleu. És l'article 66.4 del Reglament; per tant, no hi ha hagut cap nova interpretació.

El Sr. BESA : És facultat discrecional del President?

El Sr. PRESIDENT : Exactament, el President pot considerar si el debat és o no d'especial relleu.

El Sr. BESA : Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Si el debat es considera que és d'especial relleu, l'obligació del President és concedir l'explicació de vot.

El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, jo no sé si el cofoisme de què ha fet gala abans el Portaveu del Grup que dóna més directament suport al Govern permetrà fer veure al Consell Executiu què és el que s'ha votat amb aquestes resolucions. S'ha votat una desqualificació global a la política econòmica que està portant aquest Govern. Suposo que en són conscients, i, si no, jo, en tot cas, em permeto de fer de petit intèrpret del que volen dir

aquestes resolucions, perquè a mi em sembla que no es pot sortir aquí i dir que allò progressista és venir a resoldre els problemes. Quins problemes, senyors del Consell Executiu?

Que és que l'atur està disminuint, aquí a Catalunya, potser, o s'ha aturat el creixement de l'atur? Que és que l'estructura productiva catalana s'està consolidant i no està creixent el treball negre, aquí, i no hi ha una segregació social gravíssima? Que és que hem augmentat la consciència nacional, aquí a Catalunya? Que és que no tenim dificultats amb la integració de sectors procedents de la immigració aquí a Catalunya? Tot això és el que està passant en el període en què vostès estan governant, i ens surt aquí un representant del Grup parlamentari que dóna més directament suport al Govern i ens diu : «No, no, allò progressista és anar fent coses, anar resolent els problemes». Quins problemes, senyors del Consell Executiu?

Jo crec que això és cofoisme i això és el que ens està portant a la situació a què estem anant, aquí a Catalunya. I a mi em sembla que les votacions d'aquest Parlament són —o haurien de ser, si es tingués la sensibilitat necessària— un toc d'alerta per al Consell Executiu, perquè dir que es té —perquè jo he sortit aquí dient que es tenia un programa— una política, ja ho crec que es té una política!, jo n'estic convençut, perquè la política és això, anar fent cada dia cosetes, amb una orientació global no escrita ni potser massa pensada, però responnent a uns interessos de classe més o menys primaris, que permeten d'anar fent una determinada política en un determinat moment, resolent els problemes —com deia el Portaveu que ha parlat abans— d'una determinada manera, però, senyors, no és d'una manera progressista, i no ens enganyem, no ens enganyem amb aquestes expressions que hem sentit al llarg d'aquest debat, que aquí ni dretes ni esquerres, tots som no sabem massa bé què, tots anem lligats a la mateixa barca... Aquesta és la millor manera de fer un discurs de dretes per a amagar l'ou i per a fer volar coloms, com es deia abans, també.

Bé, jo voldria, simplement, acabar explicant algunes de les nostres votacions, en concret en el tema d'alguns traspassos que ara reclamava amb una insistència exemplar el Grup de la UCD; quan el Grup de la UCD ha estat negant aquests traspassos durant tres anys, ara, amb un cert cinisme —sigui dit amb el sentit filosòfic de la paraula—, ens ve aquí i ens planteja la reiteració del compliment d'unes resolucions incomplertes —incomplertes, en gran part, per culpa d'ells. Aleshores, perdonin, però nosaltres ens hem abtingut perquè ens sembla que això ja és d'un grau de matisació que, a nosaltres, almenys, se'ns ha escapat.

Nosaltres creiem que això, a més, devalua aquest Parlament. Si nosaltres continuem aprovant resolucions que no complim per culpa nostra, perquè moltes no són complertes o per culpa dels partits que han estat en el Govern successivament, o per culpa del Consell Executiu, principalment —i dic per culpa nostra perquè cada un ha d'assumir la seva part de la responsabilitat—, si nosaltres anem aprovant en aquest Parlament resolucions que després no complim per culpa nostra, devaluem el paper polític d'aquest Parlament, i això és molt greu. Llavors, nosaltres ens neguem a continuar votant resolucions, és a dir, reiterem la resolució de la Guerra de Cuba, de no sé què, no sé quants, fins a arribar a avui, i aleshores descobrim que en votarem una altra que es tornarà a incomplir i que tornarem a recordar en el proper debat.

A nosaltres no ens sembla seriós, no ens sembla seriós, i per això la nostra abstenció davant de coses que nosaltres creiem que s'han de complir, com és el traspàs de l'INEM, el traspàs de la inspecció de treball, totes aquestes qüestions que són essencials, que el Consell Executiu sap que té tot el nostre suport per a reclamar amb energia aquestes qüestions...

Com el tema de l'atur juvenil; a mi m'agradaria no posar-me vermell, ara, però ens hauríem de posar tots vermells, senyores Diputades i senyors Diputats, quan aquí diem que s'han de prendre mesures per a resoldre el tema de l'atur juvenil, quan aquesta és la resolució que aprovem cada vegada, en cada debat de política econòmica. En fi, potser la nostra capacitat de posar-nos vermells, molts potser l'hem perduda, però jo crec que, de tota manera, en aquests casos valdria la pena de recuperar-la.

Com el Consell Català de Lluita contra l'Atur : una gran idea, el Consell Català de Lluita contra l'Atur sense les centrals sindicals; senyores Diputades i senyors Diputats, això és, primer, voler diluir la responsabilitat específica del Consell Executiu en el tema de la lluita contra l'atur, voler-la diluir, i, segona, no complir el que d'altra banda s'està dient que es vol complir, que és incorporar les parts socials —centrals sindicals i centrals patronals— en aquest tema de concertació, que és un tema fonamental, i amb el qual nosaltres estem totalment d'acord.

Aleshores, nosaltres, és clar, hem votat en contra d'això, perquè ens sembla una burla, ens sembla una burla que a aquestes altures, de parlar del tema de l'atur se'ns porti aquí la constitució d'aquest Consell Català de Lluita contra l'Atur —diferent la proposta socialista, d'una taula institucional, que és una cosa que no treu que, paral·lelament a això, es pugui fer la concertació entre les parts.

En fi, jo no voldria estendre'm molt més. Aquestes són les explicacions de vot que volíem fer sobre els temes més importants. Hi ha altres qüestions que s'han plantejat aquí en què ens hem abtingut, perquè pensem, sincerament, que són més objecte d'interpel·lacions. Estem d'acord amb moltes de les informacions que demanava el Grup de Centristes que es donessin, però pensem que no té objecte en un debat d'aquest tipus que nosaltres aprovem demanar informació sobre quants habitatges s'han construït no sé on, perquè això és devaluar, insisteixo, els debats de política general que fem en aquest Parlament i continuar ajudant que aquest Govern minoritari que tenim a Catalunya continuï fent la política de l'estruc, d'amagar el cap sota l'ala i no voler-se enfrontar amb la realitat que avui tenim a Catalunya.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, el Diputat Lluís García té la paraula. Havia fet signe al senyor Armet, anteriorment... El senyor Armet, en nom del Grup Socialista.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista, en el torn de l'explicació de vot vol assenyalar quins han estat els seus posicionaments. En primer lloc, dir que hem votat abstenció a tot allò que podia significar resolucions aprovades per aquest Parlament, a tot allò que aquest Parlament ha aprovat a bastament, a tot allò que aquest Parlament en tres, quatre o cinc ocasions ha aprovat o en què s'ha manifestat.

Crec que no és bo anar a reiteracions continuades de resolu-

cions ja aprovades pel mateix Parlament, perquè no és res més que un senyal d'impotència col·lectiva, i demanaríem nosaltres als Grups parlamentaris que la ratificació textual d'aspectes aprovats per aquest Parlament, si més no, vinguessin embolcallades amb el principi general de mostrar uns incompliments i d'instar el Consell Executiu perquè no tinguem aquests incompliments damunt de la taula. Crec que això és una recomanació de serietat parlamentària. Seria bona perquè si més no pot donar lloc a equívocs, i aleshores aquests equívocs és quan per posicions democràtiques i de conseqüència parlamentària es té una posició d'abstenció en relació amb coses que, lògicament, ja s'havien aprovat.

N'hi ha hagut algunes d'especialment particulars. En algun cas —com ha estat el del Grup de Centristes, concretament— ens parla d'aspectes que poden ser objecte d'interpel·lacions, preguntes orals, preguntes amb resposta escrita. Es parla, per tant, d'aspectes que tenen la seva vehiculació pròpia parlamentària i es tracta, fins i tot, d'aspectes que els socialistes hem demanat fa mesos i sobre els quals, en algun cas, no ens ha donat encara resposta el Consell Executiu; és a dir, iniciatives diverses parlamentàries que es poden establir. El que succeeix, evidentment, és que fins i tot no funcionen els mecanismes parlamentaris, la resposta obligada del Consell Executiu en els temes que es plantegen.

També hi ha hagut aspectes peculiars. Quan, per exemple, en una resolució d'Esquerra Republicana es diu: «L'Executiu ha estat feble en les seves relacions amb l'Administració central, no fent valer prou els seus drets ni cercant mesures legislatives, administratives i polítiques que permetessin una major incidència de la Generalitat», estem davant d'una intencionalitat i davant d'un voler mesurar aspectes caracterològics del Govern. Aquí el problema és si el Govern ha gestionat bé o no ha gestionat bé, si el Govern ha fet de govern, si el Govern ha defensat els interessos globals de Catalunya, si el Govern s'ha posicionat allà on s'havia de posicionar, però no demanar una manca de feblesa com un principi caracterològic, perquè això no respon a principis democràtics, sinó que els principis democràtics vénen en funció de competències i d'actituds governamentals, no de febleses o de forteses en relació amb l'Administració central.

És a dir, des d'aquesta posició, per entendre'ns, és de la manera que no es guanya mai la lliga —de futbol, em refereixo—, perquè, és clar, són posicions de demostrar sempre..., que hi ha hagut aquesta feblesa. Nosaltres creiem, evidentment, que el Consell Executiu ha estat desafortunat, no ha orientat una política correcta i no ha fet allò que calia fer, que era ser capdavanter del moviment de l'autonomisme a Espanya, reforçant el caràcter de la nacionalitat catalana.

I també nosaltres hem manifestat una posició d'abstenció davant d'una altra resolució d'Esquerra Republicana de Catalunya, que demana al Consell Executiu «presentar en el termini de dos mesos un informe sobre les conseqüències negatives per a l'economia catalana», i aquí hi entra tot: els traspassos, les valoracions, la política econòmica... És a dir, prejudgem unes conseqüències negatives en relació amb tot, amb tot un conjunt de consideracions. I aquí un dia, evidentment, es pot tenir un debat amb profunditat sobre els instruments de política monetària, que deia el senyor Hortalà, o sobre determinats instruments, quins són beneficiosos i perjudicials, i

aquí podríem entrar en profunditat a fer un debat d'aquestes característiques. Jo, ahir, concretament, a qualsevol Conseller i al President de la Generalitat els convidava a entrar en un debat, però en un debat seriós. I aquí convé recordar que el Consell Executiu ha d'informar cada mes aquest Parlament sobre la situació dels traspassos i de les valoracions; que el Consell Executiu pot informar, en qualsevol moment, de quines repercussions poden significar per a l'economia catalana determinades mesures de política econòmica; que hi són aquests tipus de mecanismes... Però prejudicar, amb un caràcter de negativitat la globalitat d'un conjunt d'actuacions, és situar-nos sempre en una lògica de perdedors i en una lògica amb què a priorísticament estem ja assenyalant que les coses són dolentes, quan les coses, evidentment —si volen ho discutirem—, unes són més bones, unes són més dolentes. I convé tenir una actitud de Govern que pugui dirigir i pugui influir amb la formulació, no amb l'avaluació a posteriori frustrant, sinó amb l'avaluació. I això vol dir, evidentment, un govern fort, un govern prestigiat, un govern amb objectius clars i un govern amb voluntat de fer una política econòmica autònoma de Catalunya, que pugui incidir en la política econòmica de l'Estat.

Nosaltres hem votat que sí a una resolució presentada, concretament, pel Grup de Convergència, i —vull dir-los-ho amb molta sinceritat— ens agrada que es digui que es vol, des del Parlament de Catalunya, i que sigui el Consell Executiu que ho faci arribar al Govern central, aquesta necessària concertació de forces socials i econòmiques de tot l'Estat per tal de sortir de la crisi econòmica. És curiós que aquesta actitud, que ha estat una actitud tradicionalment socialista, que l'hem defensat amb concrecions, que la vam defensar nosaltres en el nostre discurs d'ahir, estigui com una voluntat expressada al Consell Executiu. Per tant, ens ha semblat bé; el que passa és que una cosa són els posicionaments que poden haver-hi a través d'aquestes propostes de resolució i l'altra són les actuacions polítiques en concret.

I, per últim, em referiré al que és important d'aquest debat. Avui, aquí, en aquest Parlament, ha passat una cosa greu, greu per al Consell Executiu de la Generalitat. A iniciativa de tres Grups parlamentaris que tenen majoria en aquesta Cambra es demana un debat sobre política general, concretament pel que fa referència a política econòmica i lluita sobre l'atur. Hi ha una coincidència, en una resolucions avalades i orientades per cadascun dels Grups parlamentaris, en el sentit d'afirmar categòricament en aquesta Cambra que no hi ha hagut una política econòmica per part del Consell Executiu de la Generalitat, ratificació posterior a la que es va fer l'any 1981. Per tant, ratificació a tres anys de mandat de govern de la inexistència d'una política econòmica dirigida a la lluita contra l'atur.

Senyors del Consell Executiu, aquesta resolució obliga a una meditació profunda; obliga a una actitud, que ha quedat palesa en aquesta Cambra, de saber que vostès no són un govern minoritari, sinó que vostès han quedat en minoria en un tema fonamental per a la política, l'economia i l'ocupació a Catalunya; que vostès es plantegin davant d'aquesta situació el que millor creguin, però no pensin en els interessos estrictes de mantenir-se en la debilitat governamental, sinó que pensin en la voluntat d'aquesta Cambra —expressió del poble de

Catalunya— per a situar els interessos nacionals de Catalunya i el que avui els representa per damunt de les consideracions tàctiques de partit.

Jo voldria assenyalar que en les resolucions aprovades hi ha hagut un tema fonamental per a nosaltres : aquest Parlament, avui, ha aprovat una resolució, concretament presentada pel Grup Socialista, en la qual s'assenyala que s'insta el Consell Executiu que promogui un acord bàsic per a l'estructuració d'una política econòmica basada en la planificació concertada. El tema de planificació concertada és un dels eixos bàsics del programa socialista. El tema de la planificació concertada ha estat un dels nords de la nostra política de sortir de la crisi. El tema de la planificació concertada evita polítiques conjunturals i va a fer plantejaments de polítiques estructurals. El tema de la planificació concertada vol dir conjuntar els esforços del sector públic amb els esforços del sector privat. Vol dir una corresponsabilització de les parts econòmiques i socials per a sortir de la crisi, i vol dir fer això al marge dels plantejaments del pressupost del 83 i 84, sinó fer-ho amb una orientació a mitjà termini, que és per la via d'aquesta planificació concertada que es pot fer.

I estic content, com a representant socialista, que hagi estat aprovada majoritàriament per aquesta Cambra aquesta voluntat política. Això obliga molt el Govern. De la mateixa manera que jo he demanat una reflexió al Govern després de quedar-se en posicions minoritàries en un tema central de la política catalana com és la política econòmica, i les reflexions i les conseqüències polítiques que se'n deriven, el que sí que vull dir és que això obliga a encetar una dinàmica que no té res a veure amb la dinàmica que ha fet el Consell Executiu de la Generalitat. I quan s'aprova aquest primer apartat de planificació concertada amb institucions econòmiques representatives, associacions empresarials i organitzacions sindicals, no és el pressupost la base inspiradora de la política econòmica, sinó que és la planificació concertada l'esquema bàsic en el qual es desenvolupa una política d'ocupació, i en el qual s'orienten els pressupostos. Perquè d'una forma o d'una altra s'està defensant la sortida progressista de la crisi, per la via de la corresponsabilització i de les responsabilitats de cadascun dels ens, bé sigui la representació política, la representació econòmica i la representació social. I això fet en un marc a mitjà termini.

I vull recordar-los que aquest ha estat un dels elements centrals del compromís socialista, que aquest va ser un dels elements de batalla dialèctica més forta entre els socialistes i les forces polítiques representatives de la dreta. I avui el Parlament de Catalunya —i vull dir-ho amb tot orgull— defensa el principi de la planificació concertada, que pot tenir diverses formulacions, com seria la constitució del Consell Econòmic i Social, la constitució d'iniciatives que estan ja homologades en altres països. I nosaltres reclamarem de forma immediata que aquesta resolució que aprovem s'executi.

No així el que s'ha aprovat d'un Consell Econòmic format per parts administratives i volent-li donar un cos jurídic. Per això nosaltres parlàvem d'un altre concepte, que era molt més realista : una taula d'encontre d'aquells que tenen quelcom a fer a curt termini en relació amb polítiques conjunturals sobre l'atur, una taula d'encontre que permetés sintetitzar, coordinar esforços puntuals. Per a nosaltres era important separar el que era una taula d'encontre del que és una política de concer-

tació, que és un nord d'una orientació planificada que obliga el sector públic i condiona les actuacions del sector públic en el model productiu i en el model territorial a mitjà termini, amb corresponsabilització de parts econòmiques i de parts socials.

Crec, per tant, que en aquest debat les nostres posicions han estat clares : abstenció en tot allò que pressuposava reiteracions de temes aprovats o que significava judicis de valors anticipats sobre conductes. Disposats els socialistes que en qualsevol tema que pugui haver-hi friccionat amb l'Administració central, que es tingui aquí en aquest Parlament un debat en profunditat, objectivitat i serietat, i els Socialistes de Catalunya expressarem les nostres opinions quan es tracti de cadascun d'aquests temes amb perfecta independència i amb perfecta, per tant, responsabilitat.

Afirmar que avui aquí s'ha aprovat una resolució que ha fet que una majoria folgada d'aquest Parlament donés suport a la necessitat de reorientar una política econòmica, perquè es constata...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, ha passat ja bastant del seu temps i són dos quarts de tres de la tarda.

El Sr. ARMET : Perdó, senyor President, i lamento molt haver-me allargat, però vostè comprendrà que la importància del debat possiblement ha induït a un error estrictament personal, i, per tant, demano disculpes.

Per acabar, per tant, jo diria que hi ha un fet transcendental en aquest debat, que és que per primera vegada no es parla que convé reorientar la política econòmica, o no es parla que cal canviar qualsevol cosa a un any del mandat, sinó que, a tres anys d'actuació del Govern minoritari de Convergència i Unió en el Consell Executiu de la Generalitat, una majoria d'aquest Parlament assenyala la inexistència d'una política econòmica, aspecte cabdal i central de l'actuació d'un govern de Catalunya que vulgui servir els interessos nacionals i, sobretot, el principal problema que avui té Catalunya, que és el de l'ocupació.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Hortala, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el posicionament d'Esquerra Republicana en relació amb aquestes votacions ha estat el de votar majoritàriament el que s'ha presentat. Per ordre : hem votat afirmativament —perquè creiem que és bo que es faci així— la proposta presentada pel Grup de Convergència i Unió. Hem votat també les propostes presentades pel Grup parlamentari de Centristes, perquè ens hem plantejat la disjuntiva : si fins ara una i altra vegada anàvem revotant ja determinades resolucions que fins al moment no es complien, no vèiem per què, a partir d'avui, justament, no haviem de fer-ho; sembla que algun Grup, a partir d'avui, ja no ho farà més.

Nosaltres hem seguit la tònica que s'ha mantingut durant aquest temps. Les resolucions no acomplides i que es tornaven a presentar tornaven a ser votades, almenys fins ara. Nosaltres ens hem mantingut en aquest criteri i per això les hem votat.

Però, a més a més, hem votat algunes propostes centristes, com la de la construcció, com la de les subvencions pressupostàries al sector de la construcció, perquè les creiem importants dins d'un conjunt d'explicacions que a breu termini haurà de fer el Govern en relació amb la incidència d'aquestes subven-

cions concretes pel que fa al reeixement del sector i pel que fa a la política contra l'atur. I també hem votat el tema del CIRIT, perquè creiem que és bo que se sàpiga en transparència el que passa en aquesta institució.

Pel que fa a les resolucions comunistes, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, hem votat, òbviament, que sí a la primera per les coincidències que tenia també amb la que nosaltres presentàvem en relació amb la crítica a la política econòmica del Govern, i hem votat que no a la segona per una qüestió de concepte. Concepte al qual després em referiré en relació amb la proposta de resolució, ja resolució socialista.

El concepte és el següent. Si hagués estat aprovada aquesta resolució voldria dir que el pressupost és una part d'un programa més genèric destinat a lluitar contra l'atur. Tal com ara estan les coses, tal com està el nivell de competència, tal com estan les transferències, tal com estan les valoracions, pensar que es pot fer un macropla de lluita contra l'atur en el qual s'enquibeixin els pressupostos de la Generalitat és quelcom —en aquests moments— absolutament impensable i totalment impossible de portar a la pràctica amb eficiència.

El pressupost, agradi o no agradi, amb concertació o sense, el 1983 continua essent l'eina fonamental, bàsica —reduïda en la seva quantia, possiblement mal distribuïda i mal assignada—, però continua essent l'eina bàsica amb què instrumentar tot el sistema financer de la Generalitat. No es pot pensar ara, d'avui per demà, en un gran pla contra l'atur en el qual el pressupost només estigui subordinat a aquests objectius. Això, realment, no té context dins de cap doctrina econòmica. Per això, hem votat que no.

I hem votat a les propostes de resolució socialistes, sí a la primera pel que tenia de coincidència amb la nostra primera resolució, i hem votat que sí a la segona part del segon paràgraf de la resolució socialista perquè, en principi, creiem que, efectivament, la planificació concertada —i l'experiència demostra que no sempre ha estat tan útil, aquí o fora d'aquí— pot donar alguns resultats. Però ho hem fet, justament, perquè pot significar una via, un instrument més, un camí per a intentar fer alguna cosa en aquest món tan complex, en aquest problema tan greu com és el de l'atur, amb les seves conseqüències econòmiques i socials. Però, amb un cert convenciment relatiu —no sé si ara el Govern socialista ens ajudarà a canviar-ho, em refereixo al Govern socialista de Madrid—, perquè tal com està configurat l'Estatut, article 11.2, pel que fa a la política d'ocupació només ens correspon l'execució de la legislació de l'Estat. Per tant, aquesta planificació concertada serà molt nombrosa, hi haurà moltes patronals, moltes sindicals, molts organismes, moltes Administracions, però l'article 11 de l'Estatut, 11.2, diu que la política d'ocupació, la genèrica, la continuen fent els Governos de Madrid. Per tant, amb cautela, sense triomfalismes. L'hem votat perquè creiem que és un procediment, una via, que s'assagi, molt bé, però sense donar-hi aquest èmfasi que des d'aquesta taula fa uns moments s'hi donava.

I hem votat que no a la segona part d'aquesta resolució, i hem votat que no perquè el tema de la taula no ens sembla produent, no ens sembla pertinent. Així de clar, no ens sembla pertinent. Nosaltres hem proposat un Consell Català de Lluita contra l'Atur perquè estem convençuts que si alguna cosa s'ha de fer, almenys immediatament, és donar una administració

més fluida i una administració —on els recursos són escassos— més eficient en el tema que pressuposen les relacions entre la Generalitat, les diputacions i els ajuntaments de les grans ciutats, que en principi tenen uns fons que poden utilitzar per al que, genèricament, se'n diu ocupació comunitària. És en aquest sentit, és una proposta humil, no és d'aquesta transcendència que a la vegada es fa acompanyar de rigor, de racionalitat, de serietat. No, és una proposta discreta, una proposta que pensa que pot ser útil, una proposta, en definitiva, que pretén que si en el pressupost de la Generalitat hi ha uns fons que poden anar destinats a lluitar contra l'atur, si en els pressupostos de les diputacions hi ha uns diners que poden tenir aquesta mateixa finalitat i si en els pressupostos dels grans ajuntaments també hi ha uns diners per a aquest objectiu, doncs és bo que hi hagi una coordinació, perquè els recursos són escassos i han d'estar ben administrats. I diem, senzillament, que hi ha de ser la Generalitat, que hi han de ser les diputacions i que hi han de ser els ajuntaments, però no exclouent que hi puguin ser els sindicats, diguem necessàriament aquestes tres institucions, perquè la proposta d'aquest Consell, ho repeteixo, és una proposta que toca de peus a terra i, per tant, no és una proposta de base institucional, de base legislativa; és una proposta, senzillament, de sentit comú, de bon enteniment.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, ja ha passat el seu temps...

El Sr. HORTALÀ : Sí, senyor President, ara acabo, moltes gràcies. I en definitiva, s'ha aprovat i n'estem molt contents.

Pel que fa a les nostres resolucions, bé, han estat totes aprovades, exceptuant el punt segon de la primera resolució, on demanàvem que l'Executiu faci valer els seus drets a Madrid, per la via administrativa, per la via legislativa, per la via política, perquè entenem que, de vegades, l'Executiu de Catalunya està en una política de qui dia passa any empeny, i crec que, realment, el que s'ha dit aquí caràcter catalanista ha d'estar ben refermat, i nosaltres el refermem, el refermàvem i el refermarem. Nosaltres no hem de fer aquí, des d'aquesta tribuna, grans predicaments de catalanisme i de consolidació institucional, perquè nosaltres no som signants de la LOAPA, i, en definitiva, senyores i senyors Diputats demanar que l'Executiu català faci valer els seus drets és, òbviament, un acte de govern. Fer valer els seus drets és governar. Ho hem proposat, no ens ha estat acceptat, ho hem perdut i ho lamentem, però per la resta ens sentim satisfets pel desplegament d'aquest debat, en el qual, amb tota la humilitat que convé dir-ho, pensem que les propostes d'Esquerra Republicana, com és usual, són útils, importants, significatives i beneficioses per a Catalunya.

Senyor President, senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Subirà en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo, òbviament, no explicaré el vot de totes i cada una de les resolucions que hem votat en aquesta reunió perquè em faria pesat, però, en canvi, sí que explicaré el nostre vot a algunes de les resolucions.

Hem votat que no a aquelles resolucions que implicaven una negació de l'existència d'una política econòmica i que implicaven també la negació, almenys, que la política econòmica

que es reconeixia que existia no tenia com un dels objectius fonamentals la lluita contra l'atur. I en aquesta explicació de vot el que no faré serà repetir l'argumentació que he donat fa cosa de mitja horeta. Però, el que sí que voldria repetir és que, per a nosaltres, el progressisme consisteix a resoldre els problemes reals, i el que no pot ser —pot ser, evidentment, pot ser des d'un punt de vista dialèctic—, però el que no pot ser des d'un punt de vista filosòfic és utilitzar les frases del contrincant, les frases de l'oponent parcialment.

Evidentment, jo no he dit que el progressisme era resoldre qualsevol problema, per exemple una regla de tres. El progressisme és resoldre els problemes importants, un cop s'han establert unes jerarquies, i, això, el Consell Executiu de la Generalitat, ho ha fet i en el debat pressupostari es demostrarà.

Hem votat sí a tornar a reclamar els traspassos perquè de vegades s'oblida, o es vol oblidar, que aconseguir traspassos és un problema de dues parts que negocien, no d'una sola. Si estigués només en les nostres mans aconseguir els traspassos, senyor Lucchetti, tingui l'absoluta seguretat que ja els tindriem. I reiterar les resolucions d'aquest Parlament en la petició dels traspassos no és ociós, perquè l'interlocutor canvia, i quan l'interlocutor canvia també s'han de tornar a reclamar els traspassos. I això, també ho podria qualificar de cinisme filosòfic; és clar, és cinisme filosòfic demanar-ho en segons quines circumstàncies i no demanar-ho en unes altres circumstàncies que han canviat i llavors s'ha de tornar a demanar.

Hem votat que sí també a la creació del Consell Català de Lluita contra l'Atur. I vol que li digui què haurien fet alguns Grups si haguéssim votat en contra? Ens haurien dit que estàvem en contra de la concertació. Com que hem votat a favor, ens diuen que és inútil, que això no condueix a res i que és amagar el cap sota l'ala. Hi ha una altra manera d'amagar el cap. Es pot amagar el cap sota dues ales, segons quan convé sota d'una ala, i segons quan convé sota d'una altra ala. (*Remor de veus.*)

També s'ha dit que no s'havia votat..., i nosaltres ho hem fet, nosaltres hem votat a favor d'una resolució que demana informació —i el Consell Executiu està segur que la donarà amb celeritat— sobre el tema, per exemple, de la incidència que sobre la construcció, sobre la reactivació d'aquest ram que té una tan important incidència —i valgui la redundància— sobre el tema de l'atur, com és la construcció..., i s'ha demanat aquesta informació i es donarà, i aquesta acció del Govern de la Generalitat ha estat important. Ha estat important i no sé si podrà continuar sent-ho, perquè resulta que l'últim decret que desenvolupa el tema dels habitatges, que vostès segurament coeneixen, concretament el Decret 82/83 de la Generalitat de Catalunya, ha estat objecte d'un recurs d'anticonstitucionalitat, precisament; no sé si avui o ahir, és igual, ho ha estat. Aleshores, potser resultarà que una d'aquestes accions —d'aquestes puntuals i inconnexes?, no, senyors, d'aquestes que obceixen a un programa, que tenia la seva incidència—, potser es veurà tallada per una decisió d'un govern, del Govern de l'Estat concretament.

I hem votat a favor de la política de concertació i de la política de la programació concertada, i llavors un portaveu que m'ha precedit ha dit que això era un canvi nostre cap a posicions d'ells. A mi m'agradaria saber qui canvia respecte a qui, perquè, és clar, jo avui, mentre prenia un cafè amb llet aquí al

bar, m'he trobat, llegint en un diari de gran circulació, les declaracions del Ministre Boyer als Estats Units. Primer els diu que no s'atemoritzin de la paraula socialisme, després els diu, i ho llegiré exactament en castellà : «...como líder mundial cuyo ejemplo nos inspira en nuestra tarea de reconstruir un sistema comercial libre que nos asegure la prosperidad...» —aquest model són els Estats Units, presidits pel senyor Reagan— «...transmitir la imagen de la política económica de la Administración González y convencer a los banqueros y empresarios de los Estados Unidos que España es un lugar bueno y seguro para invertir, dispuesto a recibir con los brazos abiertos a las compañías norteamericanas...». I, finalment, dirlos també a la Cambra de Comerç a Nova York que «... en la actualidad también se llaman socialistas gobiernos pragmáticos.» Bé, doncs, és clar, jo suposo que tots ens movem, la crisi econòmica és molt dura i «fa baixar de molts burros», amb perdó de l'expressió, i llavors resulta que, potser, ens trobem en posicions intermèdies tots. Però el que és evident és que no es pot dir que els qui es desplacen som nosaltres, quan aquí hi ha uns desplaçaments que potser són, tal com em semblava entendre pels gestos que veia, necessaris.

I, torno a dir-ho, potser són progressistes, potser sí que resulta que la política progressista que ha de fer el Govern espanyol és aquesta per a centrar les bases d'un relançament econòmic, segurament, potser sí. Però, llavors, alerta amb quines qualificacions es fan d'altres Grups que també intenten de ser pragmàtics, i que també intenten, en primer lloc, resoldre la crisi econòmica des d'unes posicions i amb unes eines molt més limitades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Pedrós té la paraula per explicació de vot, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, d'una manera molt breu, i per tal de dir senzillament tres coses. Una referida a les propostes de resolució nostres, que totes han prosperat sense tenir cap vot en contra. A mi el que em sorprèn és l'explicació de no intentar reiterar. Nosaltres varem votar l'any 80 i l'any 81 aquestes resolucions, també demanant els traspassos, com els continuem demanant ara, però veig que alguns Grups sembla que reclamin el patrimoni de poder-ho dir només ells. Crec que és convenient sobretot la segona de les propostes de resolució que hem presentat, i és millor fer-ho així perquè és el Parlament qui ho demana, no és la interpellació d'un Diputat ajudat per un Grup parlamentari, i, sobretot, perquè són un conjunt d'actuacions connexes o inconnexes —ja ho veurem quan se'ns doni el document—, però totes conduents a reglamentar, a dur a terme esforços per a combatre l'atur, i que la valoració de totes plegades és el que ens permetrà, aleshores, fer un judici més exacte i més concret dels resultats positius, si és que n'hi ha hagut alguns que s'han produït amb aquests instruments utilitzats.

I, en darrer terme, només voldria dir dues coses més, que tenen a veure —una— amb el tema de la concertació. Quan estem parlant de planificació concertada, jo em pensava que, dit d'una altra manera, però amb participació amb institucions econòmiques, etcètera i tal, doncs, aquesta planificació, que sembla que ara sigui tan d'ensurt, tan progressista, és la mateixa que feia el senyor López Rodó, vull dir que, en definitiva

(*remor de veus*), és molt clar que ningú no ha anat més enllà de res, i resulta que qui fa què, doncs, crec que, per unanimitat, tothom ha aprovat aquest tema, i aleshores a ningú no li crea cap problema, i això no és cap avenç de cap mena per a ningú.

L'últim punt sí que em sembla que és important perquè, si no l'expliquem una mica, potser no s'entendria que no haguessim votat, el Grup de Centristes, a favor d'una proposta que se'n diu més o menys semblant d'Esquerra Republicana —la primera, punt 1—, que tampoc no hàgim votat a favor de la primera, punt 1 i 2, del PSUC, però que al final sí que hàgim votat a favor de la primera proposta de resolució socialista.

Jo diria que la diferència només s'explica perquè ens sembla realment molt més completa, i, ull viu, molt més contundent —ull viu, també— la proposta que hem aprovat, en aquest cas, del Partit Socialista. Crec que, quant al contingut —i la Mesa tindrà una tasca de refosa que suposo que serà ben feta, com sempre acostuma a fer-ho—, d'alguna manera, la coherència, el grau de completud, i la contundència d'aquesta proposta de resolució és el que en aquest cas —ja ho teníem pensat: si s'hagués votat per un altre ordre hauria sortit, de tota manera, «sí» a això, i «no» en les altres dues—, ens ha dut a votar claríssimament a favor d'aquesta proposta, perquè creiem que és la que, d'alguna manera, reflectirà quina ha estat la posició majoritària, i molt majoritària, d'aquest Parlament en aquest tema.

I, res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem ara a suspendre la sessió fins aquesta tarda, a les cinc. Però jo voldria fer remarcar a tots —perdó, uns segons— que el segon punt de l'Ordre del dia, en què es proposa, per iniciativa de la Junta de Portaveus, que la Comissió de Justícia actuï en seu legislativa plena respecte a un projecte de llei, d'acord amb l'article 114 del Reglament, requereix una majoria de dos terços, és a dir, requereix 88 vots favorables. Ho dic només perquè, encara que puguem, potser, alterar l'ordre de l'ordre del dia i passar-lo per més tard, de tota manera caldrà que en algun moment hi hagi aquí vuitanta-vuit Diputats disposats a votar això.

Se suspèn la sessió.

(*Se suspèn la sessió a tres quarts i cinc minuts de tres de la tarda i es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda.*)

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors Diputats, hem rebut un escrit adreçat a la Mesa, demanant que es posposin per a la propera sessió plenària les dues interpellacions que havia de formular el Diputat senyor Antoni Lucchetti, que portaven el número 6 i 7 de l'ordre del dia.

D'altra banda, em sembla que serà preferible deixar per a més tard el tractar del segon punt de l'ordre del dia, que requereix una majoria de dos terços. Per tant, els proposo, si vostès hi estan d'acord, que alterem l'ordre del dia de la forma següent: supressió dels punts 6 i 7, i el punt 2 de l'ordre del dia el passàrem immediatament després de les interpellacions que queden, just abans de les mocions. (*Pausa.*) No hi ha objecció;

per tant, donem per aprovada per assentiment aquesta modificació de l'ordre del dia.

Interpellació al Consell Executiu sobre l'atur

Passem immediatament, doncs, a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atur, que ha de formular el Diputat senyor Celestino Sánchez.

El senyor Sánchez té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la primera qüestió que he de dir és que aquesta interpellació no tenia la voluntat que fos discutida després d'un debat sobre política econòmica i sobre els temes de l'atur, però em sembla que la casualitat ha fet possible que aquests dos temes es puguin parlar i discutir en el mateix Ple del Parlament.

La primera idea que penso que és important de plantejar és que l'atur comunitari s'ha convertit, des del nostre punt de vista, en una de les eines de l'Administració, tant a nivell de tot l'Estat com l'Administració catalana, per a resoldre limitadament els problemes de l'atur i els problemes de la falta d'equipaments. I nosaltres pensem que això és molt important, però al marge d'aquesta idea em permetria tornar a repetir una idea política que el Partit dels Comunistes de Catalunya té, i és que l'atur comunitari és la solució quan la solució de veritat no hi és, i la solució de veritat és: llocs de treball per a tothom o assegurança d'atur per a tothom. Però la veritat és que ni una solució ni l'altra són reals i possibles en aquest moment, no per la nostra voluntat, sinó per la voluntat d'altres. A partir d'aquí hi ha alguns problemes que han aparegut de l'experiència de la utilització d'aquesta eina.

El primer element és una participació limitada o no existent de les centrals sindicals i de diferents organismes socials. Nosaltres pensem que aquest és un tema que l'Administració catalana hauria d'abordar i hauria de resoldre, perquè difícilment es pot avançar cap a una millor utilització d'aquesta eina si els afectats fonamentalment no hi participen; però, al mateix temps, hi ha una altra idea que pensem que és important, i és que aquesta utilització dels diners de l'atur comunitari moltes vegades no ha aconseguit de resoldre un element fonamental, i és la possibilitat que els treballadors que l'utilitzen puguin accedir al carnet d'atur.

Nosaltres pensem que aquest és un tema que s'hauria de resoldre, i per a això l'únic mètode que tenim és que les contractacions siguin de sis mesos. No n'hi ha cap altre, i el problema és com i de quina manera, també, el Consell Executiu té present aquesta idea.

A l'últim, nosaltres pensem que hi ha una possibilitat del Consell Executiu, no perquè sigui atribució seva sinó perquè pot utilitzar la seva autoritat política i moral, de possibilitar la utilització de tota una sèrie de mecanismes per als treballadors que no tenen el carnet d'atur, per a accedir a elements que facin més suportable la seva situació. Estem parlant, entre altres, del transport gratuït —molt del transport és públic, o una part important dels transports són públics—; estem parlant de la utilització d'economats, com pot ser el de la RENFE o un altre, a partir de la gestió conjunta de l'Administració, i segurament hi pot haver altres mecanismes que a nosaltres no

ens han vingut al cap, però que possiblement es podrien utilitzar per a avançar cap a una millor solució dels problemes que tenen els treballadors en aquests moments.

A l'últim, la primera de les preguntes pensem que demà mateix pot estar resolta, perquè el pressupost està presentat, i a partir d'això tindrem constància de quins diners i de quina manera el Consell Executiu vol abordar aquest tema.

Nosaltres pensem que no necessàriament hauria de sortir una moció d'aquesta interpellació, perquè pensem que el Consell Executiu, després d'aquest debat que hem fet sobre política econòmica i sobre els problemes de l'atur, segurament —i a la millor m'equivoco, però penso que seria important no equivocar-me—, la moció subsegüent a aquesta interpellació no sigui necessària perquè el mateix Consell Executiu abordi aquests temes.

Res més, i espero que la resposta vagi en aquesta direcció.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, vull agrair al Diputat senyor Celestí Sánchez aquesta valoració positiva d'aquesta tasca que, concretament, ha endegat el Departament de Treball sobre l'ocupació comunitària; evidentment, aquesta és una cosa que és valorada positivament per tots els Diputats i per tots els polítics en general, que manifesten una especial sensibilitat pels problemes de la desocupació. No té més abast que intentar de pal·liar, ni que sigui d'una manera minoritària aquest greu problema, però vull agrair aquesta valoració positiva que fa.

D'altra part, si li sembla, i per donar rigorositat a la seva pregunta —que són diverses—, jo les aniré contestant.

Quina quantitat preveu el Consell Executiu? Ell diu que esperarà a demà, perquè realment això ja és entrat en els pressupostos de la Generalitat, però jo també, per deferència parlamentària, i sabent que és una coincidència aquesta interpellació amb el debat que hi ha hagut abans, li diré que es preveu una quantitat global, per diversos conceptes, d'uns 5 000 milions de pessetes. Aquest és el punt que està projectat en els pressupostos de la Generalitat que es debatan posteriorment aquí.

La distribució, evidentment, es farà : comarcal ponderat pel nombre de treballadors en atur a cada comarca —això, contestant la segona pregunta.

A la tercera, en què pregunta si es preveu la contractació per sis mesos dels treballadors, cal dir que la Generalitat propugna aquesta línia, que ja en els anteriors plans s'ha fet així, de sis mesos, i després dóna dret a tres mesos de rebre les prestacions de l'INEM, i que, en altres plans complementaris que també nosaltres proposarem, mirarem que això sigui a vuit i quatre, i tenir un cicle anual de subsidi en aquest sentit.

En el punt quart, quin tant per cent considera adequat per a la utilització de diners per a l'atur comunitari en personal i materials... Tot això s'ha consensuat amb les centrals sindicals, amb els ajuntaments... Fins ara s'ha portat a una proporció de 20 i 80% aproximadament.

En el punt cinquè pregunta quina participació de les centrals sindicals representatives i altres organitzacions sindicals preveu el Govern de la Generalitat... Ja existeix una comissió, que s'estableix entre els ajuntaments —convocada, evident-

ment, per la Generalitat com a màxima instància política en aquesta qüestió—, on participen les centrals sindicals, concretament Comissions Obreres i UGT.

Penso que aquests eren els temes del seu interès. Jo simplement voldria recordar-li que estem en la línia d'incrementar-ho —ja li he avançat la xifra que ho demostra—, i esperem que ampliant aquest tipus d'activitat els treballadors que estan en atur puguin tenir una millor cobertura.

Ell ha insinuat altres línies, com pot ser, per exemple, la cosa dels transports... Bé, jo no sé si en aquest cas això és possible o no és possible, però sí que li puc dir que hi ha en estudi moltes altres mesures complementàries a la de l'ocupació comunitària. Per exemple, vostès saben que nosaltres propugnem aquella clàusula del 50% dels fixos d'obra de les inversions públiques de la Generalitat; per exemple, la preferència dels fills dels aturats tant en les escoles com en les colònies d'estiu, o, per exemple, el Decret que sobre desnonaments ha publicat també la Conselleria d'Obres Públiques... Hi ha tota una colla de mesures endegades des de la Generalitat, que, evidentment, des de la magnitud del problema, no podem donar-ho com un element ja molt significatiu, però sí que indica una voluntat que estic segur que el senyor Diputat interpellant comparteix, d'enfrontar-nos amb el problema d'una millor atenció als aturats.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Sánchez desitja replicar?

El Sr. SÁNCHEZ (*de l'escó estant*) : Sí, des de l'escó, solament per a tenir un millor coneixement. Aquest 20 i 80% que vostè planteja, en quin sentit és? El 20% per a personal o el 80% per a personal? Aquest era un tema. I l'altre tema, si pogués, no en aquest moment, sinó després, explicar-me una mica més aquestes mesures complementàries, per a tenir un millor coneixement, i penso que no simplement jo, sinó que si fos possible tota la Cambra, perquè aquest tema és un tema de la suficient importància perquè tothom tingui consciència del que està fent el Consell Executiu.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. També des de l'escó. Evidentment, el 20% es dedica a materials, el 80% a personal, i entenguí's bé que aquestes són mesures que han de ser intensives en la contractació de mà d'obra, i, per tant, el major percentatge, evidentment, ha de ser el cost de personal. Aprofito l'ocasió per dir que malauradament tenim un *handicap* en aquest sentit, i és el següent : els diners que destina la Generalitat a l'ocupació comunitària ens fan cotitzar a la Seguretat Social, i ens dóna en un cert sentit —perdó per la redundància— un cert contrasentit. La Generalitat posa diners per contractar gent, i a la vegada això ens fa que hàgim de donar diners a Madrid per a la Seguretat Social d'aquests treballadors que contractem. Seria bo, i no ho assolim, el fet que hi pogués haver unes mesures correctores, de tal manera que els diners que destinem a subsidiar els parats no haguessin d'anar a dotar uns pressupostos que fonamentalment ens vénen des de Madrid. Aquest és un punt.

Tota aquesta altra colla de mesures que nosaltres estem formulant i que s'han anat dient, algunes, aquí a la Cambra, i altres de noves en les quals, evidentment, estem reflexionant

constantment, formen part d'un programa —que nosaltres explicarem al seu moment— que cavalca sobre els pressupostos i que cavalca per donar una perspectiva de tota la nostra línia, que ja hem esmentat al llarg d'aquest debat que acabem de fer, d'actuació de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'analfabetisme a Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'analfabetisme a Catalunya, que formularà el Diputat senyor Felip Lorda, del Grup Socialista.

El senyor Lorda té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, ben aviat farà un any —el 17 de juny de 1982—, en ocasió d'haver adreçat el Diputat que els parla una pregunta amb resposta oral al Consell Executiu sobre l'analfabetisme a Catalunya, l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament, encarregat de respondre, i jo mateix vam deixar ben clar davant la Cambra quin era, en aquells moments, el grau d'analfabetisme i semianalfabetisme existent encara entre els ciutadans de Catalunya. Vam constatar tots plegats que la situació era molt preocupant. L'ocasió no va ser pas memorable, pensem. L'hemicicle era gairebé buit i la ressonància fou pràcticament nul·la, i no em refereixo tant a les repercussions en l'opinió pública com a les institucionals, a les produïdes en el si del Govern. Tan nul·les van ser, que a hores d'ara, un any després, la situació continua invariable, per no dir pitjor.

El *Noticiero Universal* d'ahir, gran titular a primera plana : «A Catalunya encara hi ha 300 000 analfabets. Els adults manquen de centres educatius de caràcter públic.» I no hem estat nosaltres, els socialistes —que quedi ben clar—, la font d'aquesta notícia periodística que voreja una mica el sensacionalisme. És simplement el reflex d'una situació que comença a adquirir proporcions d'escàndol públic. Davant d'això, nosaltres vam declarar fa un any —i ho repetim ara— que el nostre Grup té presa la ferma decisió de plantejar i replantejar aquest assumpte tantes vegades com calgui per tal d'aconseguir, com a mínim, que Catalunya quedi neta d'analfabetisme. Ho fem ara novament i si ho consideràvem necessari més endavant li tornariem a insistir fins a la porfídia.

Vull recordar a la Cambra que, ara fa un any, l'Honorable Conseller d'Ensenyament ens va oferir un balanç d'allò que el Govern, durant els seus dos primers anys d'exercici, havia fet per a solucionar el problema que ens ocupa i preocupa vivament. No va ser pas un balanç gloriós. El senyor Conseller es va plànyer, com jo mateix, de la deplorable situació regnant i va manifestar el desig, com jo mateix, de superar aquesta situació. Però, tot seguit, s'aplicà a exposar-nos un repertori de dificultats que li impedié portar a terme en aquest terreny una acció de govern mitjanament eficaç : dificultats d'ordre jurídic i organitzatiu imputades a un passat de desídia o a la persistència d'un centralisme abassegador; d'ordre pressupostari, amb assignacions mesquines respecte a les necessitats de l'educació permanent d'adults; d'ordre pedagògic i docent, manca de professors i els pocs disponibles sense la preparació adequada; d'ordre material, etcètera. En suma, un panorama desolador,

davant del qual l'Honorable senyor Conseller donava la impressió d'aixoplugar-se en la resignació i en la paciència. Nosaltres no l'acompanyem.

És cert que ens facilità també unes dades concretes i positives, relativament positives. El curs 1980-1981 va enregistrar un total de 17 112 alumnes d'educació d'adults a Catalunya, i el 1981-1982, 19 890, és a dir, 2 776 alumnes més l'any passat que l'anterior. Tan relativament positives són aquestes xifres, amb l'increment assenyalat, que si es contrasten amb el total de ciutadans catalans adults encara analfabets, que es calcula en 300 000, efectivament, dada aquesta no desmentida pel Departament, en resulta una desproporció —20 000 escolaritzats enfront de 300 000 necessitats d'escolarització— realment aclaparadora.

La qual cosa indicava, fa un any, que aquest problema, respecte al qual l'Honorable senyor Conseller i nosaltres mateixos coincidim a qualificar de greu, urgent i, fins i tot, de denigratori per a Catalunya, no es va enfocar des de l'inici amb el realisme i la clarividència que proporciona una visió àmplia, elevada i realment política —és a dir, de bon govern— sobre les qüestions que més importen el país. I en aquest punt vull deixar ben clar que la nostra crítica negativa no s'adreça exclusivament a l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament —que mereix molt la nostra estima personal i el qual es redueix sovint, entre la calle de Alcalá i la plaça de Sant Jaume probablement, a situacions impossibles—, sinó que s'adreça a tot el Consell Executiu, responsable tot ell de les grans directrius de la política cultural a Catalunya, de les directrius o de la manca de directrius. Això darrer és el cert.

S'han escolat tres anys llargs del mandat governamental, i avancem cap a les properes eleccions autonòmiques que en decretaran l'extinció i la renovació. I el primer Executiu de la Generalitat estatutària no ha fet res realment digne de menció per a eliminar un estat de coses que compromet seriosament no només el nom de Catalunya, sinó també la seva reconstrucció nacional. Ho subratllo : la nostra reconstrucció nacional. No és una afirmació hiperbòlica. En la mesura que així es cregui, la mesura d'incredulitat amb què els membres del Govern acullin aquesta afirmació és la mesura de la incapacitat que han tingut ells mateixos d'advertir l'enorme importància que l'educació permanent d'adults tenia per a la Catalunya sortida de la demolició cultural que perpetrà contra el nostre país sistemàticament la frenètica catalanofòbia franquista.

Aquella Catalunya de fa sis o set anys, ultra els adults afectats d'analfabetisme absolut, era plena d'adults analfabets i semianalfabets de català, no solament entre la població immigrada sinó, més punyent encara, entre l'autòctona. La situació en els moments actuals no ha variat pas gaire, perquè el Govern no s'adonà, en iniciar el seu mandat, ni sembla que ho hagi fet després, que el gran instrument per a capgirar aquesta situació era justament l'educació permanent d'adults. No és pas sorprenent, doncs, que des de la restauració de la Generalitat, fa més de mitja dècada, l'educació permanent d'adults hagi estat no només la ventafocs del nostre sistema educatiu, sinó que amb prou feines n'ha arribat a formar part orgànica.

I era —hi insisteixo, calia veure-ho— l'instrument idoni per a eliminar ràpidament les bosses d'analfabetisme absolut existents i els dèficits d'ensenyament primari que sofreix un sector molt extens de la població, i també —ho repeteixo, i

això ni tan sols es va pressentir, segons sembla— per a promoure la catalanització, l'assumpció —entenem nosaltres— voluntària, àdhuc de bon grat, pels ciutadans originaris d'altres contrades d'Espanya dels mòduls culturals catalans i, en primer lloc, de la nostra llengua, la catalanització i la recatalanització, la reinserció dels catalans nadius adults a l'humus cultural propi del qual havien estat arrencats durant dues o tres generacions. Això, la catalanització i la recatalanització —no sé si enteses com les entenem nosaltres—, ha estat un dels grans objectius proclamats i perseguits per l'equip de govern que encapçala el Molt Honorable President Pujol, però no l'ha pogut assolir, aquest objectiu, ni de bon tros, perquè li ha mancat l'alta volada i la perspicàcia que li indiquessin el bon camí.

En el debat d'ahir es va parlar de la doctrina social destil·lada de la filosofia del nacionalisme polític. Doncs bé, respecte a l'educació d'adults, aquest nacionalisme ha donat proves de patir de miopia. Tinc la sospita viva que aquest vibrant nacionalisme que diuen professar sovint enlluerna i no els deixa veure la nació. Com s'explica, si no, senyores Diputades i senyors Diputats, que a hores d'ara l'ensenyament bilingüe, l'estudi de la llengua i de la literatura catalanes no s'hagin incorporat encara als programes d'educació permanent d'adults? El Govern, a través de la Direcció General de Política Lingüística, es va apressar, això sí, a llançar una cabalosa campanya, pueril, efectista i molt costosa, la de la nena Norma, que envai tot Catalunya i va obtenir com a principal resultat —motiu d'ufanor de l'esmentada Direcció General— que pràcticament tots els ajuntaments del país acceptessin la invitació a adherir-s'hi. És clar, que s'hi van adherir. Quina altra cosa podien fer? Però, volen creure, senyories, que el Govern encara no ha establert una normativa que reguli la col·laboració en matèria d'educació permanent d'adults amb les Administracions locals? No haurien estat millor invertits en aquesta cooperació els milions que consumí l'omnipresència —força inútil i fins i tot irritant— de la nena Tutusaus?

La desorientació del Govern sobre aquesta qüestió es manifesta també per l'actitud evasiva que ha adoptat amb el recurs, com és inevitable, al subterfugi. Subterfugis són moltes de les dificultats adduïdes, començant per les que semblen més insuperables, les de caràcter financer.

No es necessita massa diners per a introduir el català als programes de LAETA o almenys com a índex d'orientació ni per a concertar convenis amb els municipis i entitats interessades en l'educació d'adults sense finalitat de lucre, ni per a fer funcionar amb els mitjans ja disponibles un sistema d'informació que arribi a tots els ciutadans susceptibles d'acollir-se al servei d'educació d'adults, allò que es necessita, sobretot, és visió exacta del problema i del seu abast, voluntat política i la imprescindible dosi d'imaginació. No és que el Govern no pot, o no vol o no gosa. L'ordre de prioritats al qual s'ha referit l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament amb insistència en l'ocasió anterior, és ben significatiu. Ens digué textualment : «És més urgent escolaritzar adequadament els alumnes d'Educació General Bàsica i de Pre-escolar, que els d'altres nivells, perquè, si aconseguim una bona escolarització dels infants, els problemes de mancances d'educació bàsica dels adults deixaran d'existir en el futur.» Fins aquí l'Honorable senyor Conseller.

Efectivament, senyor Conseller, deixaran d'existir quan les generacions d'infants actuals arribin a l'edat adulta, però : i, de les generacions actuals d'adults, què en fem? No, ara per ara a Catalunya no hi pot haver prioritats d'aquesta naturalesa, entre les dues educacions, la dels infants i la dels adults, no hi pot haver dicotomia entre una escolarització i una altra, és un fals dilema. Em limitaré —perquè em temo que s'està esgotant el temps que em correspon— a recordar-li una de les conclusions de la tercera conferència internacional sobre educació d'adults de la UNESCO (Tokyo, juliol del 1972). L'educació, diu la conclusió, és permanent, l'educació dels adults i la dels infants i joves són inseparables. I acabo.

En la substanciació de la nostra interpellació publicada al *Butlletí Oficial del Parlament* ens referim al cas inquietant pel que fa a l'analfabetisme i a l'educació d'adults que es dona a Cornellà. És només un exemple, al qual atribuïm valor simptomàtic de l'estat de coses sobre aquesta qüestió, que impera a Catalunya; per això, formulem al Govern la interpellació següent :

Quins són els propòsits del Departament d'Ensenyament pel que fa a la superació de la situació suara descrita i a la persistència en la lluita contra l'analfabetisme encara existent a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de resposta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, no cal dir que he escoltat amb tota l'atenció que es mereix el discurs educatiu patriòtic del Diputat que m'ha interpellat. A mi, pel respecte que em mereix em fa també coincidir amb algunes de les paraules que ha expressat, i és la seva preocupació —que tingui la seguretat que comparteix aquest Conseller i que comparteix també aquesta Cambra— sobre l'analfabetisme encara existent a Catalunya, com ell diu en la seva interpellació. De tota manera, senyor Diputat, les referències que vostè ha agafat en escriure la interpellació, d'alguna manera, emmarquen el contingut de moltes de les paraules que ha dit. Vostè fa una referència al cas de Cornellà i diu : si l'any 1970 hi havia enregistades 4 617 persones que no sabien llegir ni escriure, l'any 75, aquesta xifra pujava a 5 168 i, l'any 1981, a 8 933 —el 12,18% de la població. Jo, el que li haig de dir és que em saben molt de greu aquestes xifres, tant de l'any 70 com de l'any 81, però que les nostres responsabilitats són posteriors a l'any 1981 i jo estic convençut que, en aquests anys que han transcorregut fins ara, aquesta xifra probablement haurà disminuït; vull tenir aquesta esperança; fruit de l'esforç que, d'alguna manera, s'hi ha dedicat. Insuficient en diu el senyor Diputat. Nosaltres hem afrontat el tema de l'atur amb energia i jo diria que amb la més gran sensibilitat. Hem afrontat els tres aspectes d'aquesta xacra que tenim encara a Catalunya i és l'analfabetisme, la lluita contra l'analfabetisme, els estudis per a obtenir el certificat d'escolaritat i, després, l'extensió universitària. Totes tres coses s'han realitzat i després faré referència als mitjans amb què s'han fet. Però la política és aquesta, la política està enfrontada i la política s'està realitzant. Deia el senyor Diputat que ell estava disposat a plantejar i replantejar el tema. És que nosaltres, aquesta qüestió, ens la plantegem i ens la replantegem

cada dia. I feia referència que, anteriorment, jo havia fet una sèrie de consideracions sobre les dificultats; que hi havia per a resoldre aquesta qüestió : Sí, senyor Diputat, hi ha dificultats, hi ha dificultats de tota mena i, fonamentalment, hi ha dificultats, com acostuma a passar sempre, econòmiques. I no es pot afrontar aquesta qüestió sense que no hi hagi uns recursos necessaris per a resoldre-les. I nosaltres, d'aquests recursos, n'hem obtingut alguns, però no són suficients. Jo li voldria dir que, com saben molt bé les senyores i els senyors Diputats, el tema de l'educació es resol també amb professors, el professor és un element imprescindible. I donant per bona —tot i que després m'hi referiré— aquesta xifra de 300 000 analfabets i dividint-ho per 30, un professor per cada analfabet, farien falta 10 000 professors per a afrontar aquesta qüestió. Jo em pregunto : d'aquests 10 000 professors, quants avions s'haurien de deixar de comprar, per a poder disposar dels recursos necessaris per a contractar aquests professors. (*Remor de veus.*) És una pregunta que jo em faig, que jo suposo que al senyor Diputat tampoc no el deixa dormir.

De tota manera, i pel que fa referència a les dades, jo li vull dir que nosaltres disposem, disposàvem de 273 professors dedicats a l'educació permanent d'adults a nivell d'EGB, és a dir, professors dedicats a l'alfabetització i a la facilitació de l'obtenció de part dels adults del títol de Graduat Escolar.

Aquest any passat, a l'inici de l'any 82-83, es van incorporar un total de 16 professors més per a l'educació permanent d'adults, malgrat que l'augment, en la quota general de professors de Bàsica, era insuficient, i aquests 16 professors es van distribuir entre Tarragona i Girona, que eren els àmbits territorials també necessitats d'educació d'adults.

Amb aquests 273 professors nosaltres estem desenvolupant aquesta tasca i es distribueixen : 224 a Barcelona, 13 a Girona, 15 a Lleida i 21 a Tarragona, i treballen a 123 llocs diferents; 92 als Serveis Territorials de Barcelona, 12 als de Tarragona, 7 els de Lleida i 12 els de Tarragona. Paral·lelament a l'alfabetització que es porta a terme a les escoles d'adults, es realitzen dues experiències sobre alfabetització a l'àmbit territorial de Barcelona : l'una al barri de la Mina, de Sant Adrià de Besos, i l'altra a la Perona, fonamentalment amb població gitana. El propòsit del Departament d'Ensenyament de potenciar l'educació d'adults es va palesar també durant el passat mes d'octubre amb la creació del Servei de Formació Permanent d'Adults de la Direcció General d'Ensenyament Primari; fins llavors, l'educació permanent d'adults havia estat una secció del Servei Tècnic d'Inspecció de la mateixa Direcció General. En el pressupost del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'exercici del 1982 es va contemplar per primera vegada un crèdit per valor de 8 208 milions de pessetes, per a despeses de funcionament de les escoles públiques destinades a l'educació permanent d'adults, amb la qual cosa el tractament a aquestes escoles es va equiparar amb el que reben les escoles ordinàries d'EGB. També el pressupost del darrer any contemplava per darrera vegada un crèdit per valor d'1 542 625 pessetes per a material docent inventariable, i el pressupost d'enguany inclou per al mateix concepte 3 000 000 de pessetes, és a dir, contempla un increment del 94,5% respecte al pressupost de l'any anterior. El proppassat mes d'abril, el Servei de Formació Permanent d'Adults va convocar en una trobada tots els professors que

fan tasques d'alfabetització per parlar sobre l'alfabetització dels adults —recerques metodològiques. A l'esmentada trobada es van aplegar uns centenars de professors i, a més d'exposar-se les dures experiències d'alfabetització a les quals m'he referit, es va presentar un mètode d'alfabetització i se'n va revisar un altre —ambdós mètodes elaborats per professors del Departament.

També s'ha constituït i hi està treballant un equip format per quatre professors amb molta experiència en aquest tema, per tal de determinar explícitament els continguts de lectura, d'escriptura, de coneixements matemàtics i culturals que cal que tingui una persona perquè pugui considerar-se alfabetitzada. Aquest equip es proposa també la recerca dels elements que intervenen en el procés d'aprenentatge per tal d'ajudar el professorat a fer una programació més sistemàtica d'acord amb l'evolució personal i social d'alfabetitzant. Es tracta, doncs, en definitiva, d'establir les bases per a una alfabetització funcional de l'adult a Catalunya.

D'altra banda, com que el Departament d'Ensenyament entén que formació permanent no vol dir només difondre ensenyaments de nivell primari, hem fet també d'altres experiències significatives en aquest camp, en els àmbits de l'ensenyament no reglat, de les aules taller per a joves de 14 a 16 anys que estan funcionant a Lleida, de la difusió de coneixements de nivell de batxillerat i els cursos d'extensió universitària que, enguany, s'han fet gràcies a la col·laboració de les tres universitats catalanes mitjançant el Consell Interuniversitari a Catalunya amb el Departament d'Ensenyament, i per conveni, senyor Diputat, amb diferents ajuntaments : Sabadell, Terrassa, Manresa, Tarragona, Girona, Mataró i Barcelona —districtes IX i XII—, que també es portaran a terme el curs vinent per conveni entre el Departament d'Ensenyament i ajuntaments o entitats cíviqes i culturals interessades. En resum, més que de propòsits del Departament d'Ensenyament en el camp d'alfabetització podem parlar de realitats : dos pressupostos específics aprovats per aquest Parlament, la creació del Servei de Formació Permanent d'Adults, les dues experiències al barri de la Mina, de Sant Adrià, i a la Perona. Les convocatòries amb el professor especialitzat per tal de treballar i aprofundir en aquestes problemàtiques, la constitució de la Comissió d'estudi per a determinar els continguts i els elements que intervenen en el procés d'alfabetització, i, finalment, en aquest curs 82-83, jo li deia que s'havien augmentat 16 professors d'adults traient-ho de les dotacions d'Educació General Bàsica. Els únics contingents de què, en realitat, nosaltres disposem.

Per al curs 83-84 hem sol·licitat un nombre de professors a Madrid, en la negociació del «cupo», que anirien distribuïts de la següent manera : 65 professors per als Serveis Territorials de Barcelona, 4 professors per als de Girona, 2 per als de Lleida i 5 per als de Tarragona. Són sol·licituds mínimes que jo crec que entren dins d'una política econòmica i pressupostària ajustada i que jo tinc la seguretat, o la vull tenir —i estic segur que en això el senyor Diputat pot ajudar que de la sensibilitat del nou Govern aconseguirem aquest nombre de professors dedicats a adults, cosa que, fins ara, no s'havia aconseguit mai. Voldria repetir que, quan jo parlava de prioritats, explica aleshores, i ho explico ara, que no es disposava de contingent per a professors d'adults i que aquests professors s'havien de

restar al contingent de professors d'Educació General Bàsica i Pre-escolar, i, d'aquí, senyor Diputat, venia la prioritització.

Sempre que hi ha recursos escassos s'ha de prioritzar, i no es pot compatibilitzar que un professor l'envies a ensenyar nens o l'envies a ensenyar adults, el que no es pot fer és, un professor, enviar-lo per totes dues coses al mateix temps. És una in-conseqüència que vostè coneix, que jo també sé i que els senyors Diputats entenen fins a quin punt s'han de prendre opcions difícils quan els recursos són escassos. Jo crec que aquest any tindrem l'oportunitat de comprovar com aquest increment del contingent de professorat específicament d'adults podrà comportar un millorament en el nostre sistema i contribuirà a paliar i disminuir aquests dèficits existents dels quals fins ara tant ens lamentem. És a dir, el programa i el projecte existeixen, les necessitats hi són, el que cal és que s'introdueixin els mitjans necessaris i que tinguin la seguretat que, aquests mitjans, fonamentalment i en bona part, corresponen al professorat; quant a l'elaboració de les experiències, d'aquests plans d'alfabetització de tots els cursos per a obtenir el grau d'EGB i d'extensió universitària, això s'està realitzant, tot això ho tenim i el que fan falta són recursos per fer-ne més.

A més a més, i això també és molt important, el Departament d'Ensenyament ha demanat a l'Institut Central d'Estadística de la Generalitat que explori les dades del padró per tal d'establir amb precisió el nombre d'analfabets que hi ha a Catalunya, perquè les xifres que s'acostumen a manejar no són fiables, de la mateixa manera que no ho són les que es publiquen en relació amb el nombre de persones que no tenen el graduat escolar, que òbviament són nombrosíssimes perquè aquesta intitulació és relativament recent. Jo tampoc no tinc el títol de graduat escolar, i probablement molts dels senyors Diputats tampoc, perquè això arrenca de l'any 70. Per tant, el que s'ha fet ha estat demanar a l'Institut Central d'Estadística les dades exactes i precises per a conèixer això de l'alfabetització. Deia el senyor Diputat que ell havia parlat de 300 000 analfabets, i que ningú no l'havia contradit, i és que aquestes dades, senyor Diputat, que jo sàpiga, no existeixen més que per aproximacions, per estimacions, per càlculs o per estimacions avaluatives. Aquestes dades, avui, no estan encara treballades en relació amb el cens de l'any 1980.

Per tant, la primera cosa que hem fet, des que la Generalitat té un paper primordial dins del Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, ha estat demanar totes aquestes dades, entre les quals són de singular importància l'edat de les persones analfabetes o mancades d'estudis primaris, per tal de presentar al Parlament, si ho considerem pertinent, un pla global d'eradicació de l'analfabetisme.

D'altra banda, i anticipant-nos a l'aprovació de la Llei de Normalització Lingüística, varem encarregar, per mitjà de la Ponència d'Adults del Consell d'Ensenyament, un mètode d'alfabetització bilingüe, integrador dels alfabetes a la nostra societat. Aquest pla d'alfabetització bilingüe no existia —el varem haver de fer—, aquest pla és fet, i nosaltres estem convençuts que el curs que ve s'experimentarà, i pensem que podrà tenir èxit. Per tant, aquella sensibilitat que deia el senyor Diputat, existeix, com es dedueix d'aquesta confecció d'un pla d'alfabetització bilingüe tan important per a complir aquest objectiu que remarcàvem, que es produeixi una alfabetització en els dos idiomes oficials a Catalunya.

Ara bé, mentrestant, hem preparat un decret, que properament presentarem al Consell Executiu, que regula la tipologia dels centres d'adults i llurs característiques, així com els requisits que han de reunir per a poder funcionar; regula també la forma d'accés del professorat a aquests ensenyaments; fa referència a la modalitat de l'ensenyament no presencial i estableix unes orientacions pedagògiques i de contingut.

Em sembla, per tant, senyors Diputats, que amb aquesta explicació, potser un xic llarga, he exposat ben clarament les línies d'actuació del Departament en relació amb l'alfabetització, i estic convençut que amb les actuacions que ja hem fet i amb les que tenim previstes, així com amb la millora constant dels nivells d'escolarització obligatòria, haurem contribuït decisivament a proporcionar als adults de Catalunya els recursos educatius als quals aspiren i als quals tenen dret.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Tant el Diputat interpellant com l'Honorable senyor Conseller han depassat de molt el temps que el Reglament assigna. De manera que jo els pregaria ara de ser molt curts en les seves rèpliques, i pregaria també que a la interpellació següent es tractés d'ajustar-se al temps reglamentari.

Per al torn de rèplica, té la paraula el Diputat senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, Honorable senyor Conseller, el que menys m'esperava jo és que en aquest assumpte em sortís vostè amb el programa FACA. Això ha estat un atac aeri a traïció com el de Pearl Harbourg (*rialles*), i no el vull homologar amb un japonès. (*Rialles*.) I suposo que tampoc no espera vostè que entrem en discussió en qüestions de tan alta volada. (*Rialles*.)

Bé, jo he escoltat amb satisfacció la seva exposició perquè, en certs aspectes, efectivament, sembla que hi ha un treball encaminat a redreçar l'educació d'adults a Catalunya. No obstant això, la meua primera intervenció l'he volguda portar a un terreny de consideracions de caràcter global, de criteris bàsics, sostinguts sobre una anàlisi correcta de la realitat sociocultural del país, i inspirat en les coordenades incluidibles, que són, en primer lloc, l'extirpació de l'analfabetisme absolut, i també de les diverses modalitats del relatiu —i, en aquest sentit, jo feia al·lusió a la importància que té això per a la reconstrucció nacional de Catalunya—, sense oblidar naturalment com sofreixen molts milers de catalans respecte a llur pròpia cultura, i li parlava de l'estreta interdependència entre educació d'infants i d'adults, i l'educació d'adults, com una de les premisses bàsiques, efectivament, de la reconstrucció nacional. Els bascs, això darrer, ho han entès millor, i no s'han escudat darrera de les suposades limitacions de l'autonomia per no crear els centres específics d'educació d'adults que han endegat, com deu saber molt bé l'Honorable senyor Conseller.

Miri, nosaltres no ens inventem aquests plantejaments de caràcter global alternatiu al del Govern, o parcialment alternatiu —perquè molts d'aquests postulats estan recollits—, perquè això és fruit de llargues i profundes reflexions dels millors especialistes en la matèria del món, en l'informe general de la Tercera Conferència Internacional sobre Educació d'Adults de l'UNESCO, al qual m'he referit en la meua primera intervenció, de les moltes asseveracions que hi figuren relatives a la integració de l'educació d'infants i d'adults, i el paper

de primer ordre que hi juga l'educació d'adults en la construcció nacional, en trec un parell de molt curtes : el punt 8 diu —tradueixo del castellà— : «De l'experiència dels països que han eliminat ja l'analfabetisme, es desprèn que existeix una íntima connexió entre la reforma social i econòmica de la societat i el nivell d'alfabetització. S'entén l'alfabetització com un element de la tasca de construcció nacional, per tal com dóna als alumnes la capacitat de comunicació necessària per a adquirir uns coneixements i una formació que els permeti augmentar la seva productivitat i participar més eficaçment en l'adopció de decisions de tots els nivells.»

El punt 44 : «La conferència assenyalà que l'educació d'adults és un dels instruments dels processos de construcció nacional.»

Punt 46 : «es va reconèixer que l'alfabetització és un element integrant de tota educació d'adults per al procés de construcció nacional.» És en aquest sentit en què jo m'he manifestat en la primera intervenció. I, és clar, nosaltres considerem —és la nostra opinió— que el Govern, en aquest terreny, s'ha mostrat més aviat passiu, i com que una de les funcions que tenim l'oposició és justament la de l'impuls, i considerant que en el cas aquí tractat el Govern necessita aquest impuls imperiosament, anunciem que presentarem una moció subsegüent a aquesta interpellació.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo coincideixo amb les seves traduccions dels textos que vostè ens ha llegit, i em fa l'efecte que coincidim tots en la importància i la necessitat d'aquesta alfabetització. Em fa l'efecte que, en això, no hi ha cap dubte, i em fa l'efecte que ens anem repetint les coses. En primer lloc, jo, el que li vull dir és que l'impuls i la voluntat de resoldre-ho existeix. Jo celebro que el senyor Diputat també estigui disposat a ajudar-nos en l'impuls, però jo crec que l'impuls més important que es pot donar a un problema educatiu és l'impuls de donar-hi els recursos necessaris per a poder-ho realitzar. La metodologia existeix, el procediment hi és, les activitats hi són; el que passa és que convindria que s'augmentessin i que es multipliquessin. I, aleshores, jo estic convençut que això pot ser així, i em fa l'efecte que aquest impuls es pot donar des d'aquest Parlament, i d'una manera molt eficaç el podrien donar el senyor Diputat amb el Partit que ell representa, de tal manera que poguéssim disposar d'aquests professors, que són absolutament imprescindibles i necessaris perquè puguem impulsar i perquè puguem contribuir en aquesta tasca de reconstrucció nacional.

Tingui la seguretat, senyor Diputat, que jo estaré al seu costat, i que estic disposat a parlar, a convèncer i a argumentar les necessitats imprescindibles per a poder dur això a bon terme.

Jo li agrairia que aquest impuls fos en aquest sentit, i tingui la completa seguretat que, des del Departament, sabrem aprofitar aquests recursos de la manera més eficaç, més possible i posant-hi la millor voluntat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

Interpellació al Consell Executiu sobre les eleccions a representants dels treballadors

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la interpellació següent, que és la que formularà al Consell Executiu el Diputat senyor Lluís García Sáez, del Grup Socialista, sobre les eleccions a representants dels treballadors.

Recordo al Diputat interpellant i al membre del Consell Executiu que contesti que per al torn d'exposició de la resposta tenen assignats deu minuts i per a les rèpliques cinc minuts. El senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA : Gràcies, senyor President, intentant ser breu i cenyint-me al temps previst al Reglament. Aquesta interpellació que he presentat en nom del Grup Socialista fa referència a un tema per a nosaltres de gran importància, per tal com afecta la regulació de les relacions laborals, a la regulació del paper de les centrals sindicals, dels representants dels treballadors de les centrals sindicals, i, si més no, a la mateixa configuració de la política de relacions laborals, perquè un dels temes importants, pel que fa referència al procés electoral en matèria de representant dels treballadors, és un dels eixos fonamentals —jo diria el més important—, clau, que durant les diferents durades, estades, que els representants dels treballadors tenen el seu mandat, vertebren aquesta representativitat, aquesta representació, a través de, per exemple, segons siguin els resultats de les eleccions sindicals, així seran les possibilitats de pertànyer a una comissió negociadora d'àmbit d'empresa, molt important perquè és el nucli bàsic fonamental que regula les relacions de treball, les relacions de tipus econòmic, de condicions de treball dels mateixos treballadors.

És per això, per la importància que té —ve definida, per exemple, en una Disposició Sisena del mateix Estatut dels Treballadors, a l'article 86, si no ho recordo malament, del mateix Estatut dels Treballadors—, que, en veure que el Consell Executiu de la Generalitat, en una resolució del Departament de Treball —consta en la meua interpellació—, del 10 de març del 83, estableix un període electoral que va des de l'1 de gener del 81 fins al 31 de desembre del 82, aquest Diputat, preocupat per aquest fet i per la base que provoca aquesta resolució del Departament, va plantejar aquesta interpellació. La va plantejar dient, bàsicament, que, des del nostre punt de vista, aquesta resolució comportava objectivament una discrepància formal, que té una gran transcendència en l'ordre polític, una discrepància formal quant al fet que aquest període que s'establí a Catalunya és diferent —marcadament i substancialment diferent— de l'establert a l'àmbit de l'Estat, a l'àmbit del conjunt de les Comunitats Autònomes de l'Estat espanyol.

Això és preocupant per una raó, lògicament, perquè si del còmput electoral depenen els resultats de les eleccions, és a dir, la representativitat de les centrals sindicals, i si de la representativitat de les centrals sindicals, a l'hora de negociar un conveni d'àmbit estatal, depenen també el còmput electoral, si establim còmputs electorals a l'àmbit de l'Estat diferenciats, discrepants, segurament provocarem una autèntica distorsió, que no és bo que aquesta distorsió sigui provocada, perquè confondrà totes les possibilitats de representació, d'actuació de les mateixes organitzacions sindicals, no aclareix en el seu

sentit més profund la filosofia d'una única normativa de relacions laborals, que no trenqui l'estructura de relacions laborals de l'Estat espanyol.

Aquesta és la preocupació, però és que, a més —i ja per acabar, per cenyir-me al temps establert—, també hi ha una altra preocupació que m'agradaria que el senyor Conseller contestés. Aquesta resolució sembla, per una circular del mateix Departament de Treball que llegiré perquè és molt breu, que està establerta en funció de —o contra, segurament, no ho sé, això ho contestarà el Conseller de Treball—, en relació amb un acord, circular de la Direcció General de Relacions Laborals que entra en contradicció amb un acord de la Permanent del Consell de Treball. L'acord, la circular, diu : «Als efectes del còmput dels resultats de la representació institucional, s'estarà a la normativa d'àmbit estatal que pugués aparèixer. A manca d'aquesta, s'estarà al pacte de les parts, i, en el seu defecte, serà el Departament de Treball qui establirà el període de còmput.»

Doncs bé, aquí sembla que s'estableix una font de prevalença d'actuacions a l'hora d'establir quin serà el còmput electoral. La meua sorpresa és que em trobo que, segurament, del que hi ha abans d'aquesta decisió del Departament de Treball per la raó que sigui desconec per què no s'ha complert, per què no s'ha aplicat la normativa de l'Estat si és que havia sortit abans de la seva resolució, per què o què ha passat perquè les parts no es possessin d'acord a l'hora d'establir una normativa i s'ha hagut d'acudir a la Resolució del Departament, tot dient que la Resolució del Departament —com posa de manifest— trenca, des del meu punt de vista, l'àmbit d'homogeneïtat del període de còmput electoral, amb les conseqüències que això comporta.

Aquesta era la filosofia, el sentit de la interpellació. Per aquesta —des del nostre punt de vista— importància que té el tema i per la preocupació és pel que hem manifestat en la interpellació quina és la política general del Departament en relació amb el tema del còmput electoral.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula per a la resposta l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, un servidor, també per a donar impuls a l'ordre del dia, estaré també a l'altura del que ha fet el meu Diputat interpellant quant al temps i no tindrè la temptació de llegir els dotze fulls que porto de tipus jurídic, perquè em penso que no seria bo davant del plantejament polític que ha fet. Jo no ho faré jurídic, en aquest sentit, sinó estrictament polític.

Primer, nosaltres varem enviar unes dades a l'Estat respecte a la representativitat que contemplava dos tipus de còmput, perquè l'Estat fes allò que realment ell creia que havia de fer. Evidentment, hi havia un acord de la Permanent que deia que si hi havia una normativa d'àmbit estatal, nosaltres l'assumiríem; segon, si aquesta normativa no es donava, estaríem a l'acord de les parts, i si les parts no es posaven d'acord, seríem nosaltres els qui ho faríem.

Primer punt, hi ha normativa o no hi ha normativa a l'Estat? Aquest és el primer punt que s'ha de decidir. Jo li haig de dir el següent : un acord del Consell Superior de l'IMAC no és normativa per a Catalunya, perquè tenim la sort que

l'IMAC ens l'han traspassat. Aleshores, jo sóc al davant del Departament de Treball, amb un manament d'aquest Parlament de defensar allò que se'ns ha traspassat i poder tenir aquesta sobirania que se'ns dona.

Jo no puc considerar —i aquest Parlament crec que tampoc— que sigui normativa un acord de les parts fet a Madrid en el marc d'un Institut que ens han traspassat a nosaltres, senyor García. De debò, no puc fer taxació d'això, perquè és una de les coses més importants que té un Conseller quan se li dona, que ha d'actuar en funció d'aquesta sobirania i aquí no hi ha normativa de l'Estat. Després, si en la seva rèplica no ho té clar, jo li llegiré els dotze fulls sobre aquest punt.

Segon punt, no hi va haver acord entre les parts, no hi va ser. Aleshores —i ara jo vull entrar en una cosa que vostè diu que és important—, el que no pot ser, i jo estic disposat a revisar coses que nosaltres hem pres des del nostre punt de vista, és que la representativitat sindical estigui constantment oberta. En això sí que estic d'acord amb vostè; aleshores, jo penso que el mateix Estatut dels Treballadors ja ens marca un camí que és sempre l'acord entre les parts per a autoregular-se en aquest sentit. Aleshores, des d'aquest punt de vista, un servidor està obert a provocar aquest diàleg, a fi i efecte que la representativitat sindical no quedi manipulada per unes eleccions que es van fer d'una manera més o menys artificiosa en alguns casos, per exemple. D'acord. Però, des de la mateixa serietat amb què jo li dic que jo accepto aquesta cosa que vostè m'ha tramès, també li dic que des del punt de vista institucional de Catalunya jo no puc admetre com a normativa una cosa que..., per algun motiu m'han traspassat l'IMAC a mi, que és perquè aquí s'intenti avançar des de Catalunya. I no distorsiono les normes de l'Estat, perquè dono les dues dades, les de Catalunya i les que l'Estat pensa computar a través del seu mecanisme.

Fonamentalment és això. Si a través d'aquestes línies molt succintes que jo li dic en té prou, jo li agrairia que m'estalviés de llegir això.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA : Gràcies. Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo també seré bastant breu, i gràcies pel sentit de la seva intervenció, que és aquell amb què realment jo crec que hem de parlar en un Parlament, en una Cambra en representació del poble de Catalunya. A mi m'agradaria fer algunes precisions sobre el que vostè ha dit.

Em sembla realment encertat per la seva actuació el fet que vostès es cobreixin quant a la normativa que envia l'Estat dient, bé, hi ha diferents períodes electorals computats a Catalunya —decisió del seu Departament, responsable el senyor Conseller de Treball—, dient, bé, hi ha un període que va de l'1 de gener del 81 fins al 31 de desembre del 82, amb un període de còmput electoral absolutament improbat. Això és cert, no s'ha pogut des de cap mena de punt de vista comprovar les actes que han entrat des de l'1 de gener fins al 15 de març; a partir del 15 de març del 82 sí que hi ha una verificació; el període d'abans no és verificable. Molt bé, hi ha un problema de fons. Efectivament, les parts, en aquest cas les centrals sindicals, s'han de regular el seu propi procés electoral. Absolutament d'acord, s'ha d'establir un procés electoral fix,

a través del qual es pugui establir la representativitat, perquè és que té una enorme transcendència i importància : el fet de la transparència democràtica en les eleccions sindicals comporta anar només —i la importància que té això per a mi és cabdal— al fet de la representativitat, als òrgans de les institucions públiques, als processos de negociació col·lectiva. Això és molt important. El senyor Conseller ens diu ara : bé, és que jo ja he enviat aquestes dades. Jo he dit —almenys això he entès— del 15 de desembre, del 15 de març fins al 31 de desembre del 82 he enviat les dades i els resultats, i, d'altra banda, des del punt de vista de l'àmbit de Catalunya, també tinc les dades de l'1 de gener del 81 fins al 31 de desembre del 82.

Jo crec que el tema queda cobert, la meua preocupació, perquè és evident que quan es negocia un conveni d'àmbit estatal de la branca sectorial que sigui és evident que només es pot entendre des de la perspectiva del període de còmput general, però la preocupació està en el fons d'aquesta decisió. En el fons d'aquesta decisió, jo estic convençut que hi ha d'haver molt més del que el Conseller ha explicat aquí, perquè no s'entén per què s'estableix una diferenciació tan gran en aquest còmput electoral.

Aquesta és la preocupació. La preocupació és que això segurament no ha de tornar a succeir; no vull entrar en la problemàtica jurídica de si s'és o no sobirà, des del punt de vista de Catalunya, quant a l'acció de les competències del traspàs de l'IMAC... Vostè sap que tenim competències d'execució, tenim competències de gestió i caldria discutir molt a fons això que ha dit de la sobirania en l'àmbit de l'actuació de l'IMAC molt a fons. En principi no em pronuncio, no vull pronunciar-me, no és el debat, en tot cas no és la meua preocupació. El que sí que he dit és que un període electoral diferenciats trenca de manera gravíssima aquest còmput, aquest procés de normativa única en l'àmbit de l'Estat quant a la representativitat de les parts, i aquesta és la preocupació, aquesta és la interpellació i aquest és el sentit de la seva política que, des del meu punt de vista, és un error, malgrat que vostè s'ha cobert l'esquena enviant els dos processos electorals, perquè així es pugui realment dir que només hi ha un sol procés electoral en l'àmbit de l'Estat espanyol.

Aquesta és la preocupació, i anuncio que, en tot cas, no presentaré cap moció.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula per a la rèplica.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, evidentment no ho llegiré. El fet d'enviar els resultats en dos còmputos diferents fa que, evidentment, no trenqui la unitat, en l'àmbit de tot l'Estat, de la representativitat d'aquells instituts que són de tots, de tots plegats.

Segon punt, en tot cas, per a defensar la sobirania que puguem tenir quant a l'Institut, jo compto amb l'aportació del senyor García com a representant també del poble de Catalunya en aquest Parlament. Estic segur que sí, i, en tot cas, haurem de dir que uns acords entre les parts, fets entre empresaris i treballadors en un Institut de Madrid, això sí que no vincula aquí. Per tant, en tot cas, des d'aquest punt de vista de molt modesta sobirania, aquest segur que el tenim, aquest segur.

I, tercer punt, el problema de fons. Vostè diu : oh, és que està computat i està comprovat des del 15 de març fins al 31 de desembre i la resta no està comprovada. Escolti, sap què està comprovat si només es computa això? Que les que són anteriors al 15 de març no compten. I jo li dic : Escolti, i unes eleccions sindicals fetes el dia 14, que no tenen dret també a estar representades en un Institut? Per què no? Simplement perquè no seria o per acord entre les parts, per la importància que tenen els acords entre centrals sindicals i patronals en aquest país en un marc de llibertat, diguem-ne democràtic, des del punt de vista social; segon, per normativa de l'Administració que ha de gestionar el dret administratiu laboral en aquest sentit. No es donen aquestes dues coses; com que a Catalunya no es donen aquestes dues coses, doncs, escolti, les eleccions fetes el dia 14 de març, o el dia 13, o el dia 10, de moment serveixen perquè en els instituts propis de Catalunya hi puguin existir.

I estic d'acord amb l'altre problema encara més de fons que vostè planteja, però obrim-lo, parlem-ne, discutim-lo, però no el posem sobre la càrrega d'una representativitat que realment la Generalitat ha substanciat perquè ens ho han traspassat, perquè ho podem fer i perquè convenia de fer-ho.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Senyors i senyores Diputats, haurem d'alterar novament l'Ordre del dia i passar les mocions prèviament a la votació de la proposta relativa a l'actuació en seu legislativa plena de la Comissió de Justícia.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva en matèria estadística d'interès de la Generalitat

Passem, doncs, a la primera de les mocions, la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva en matèria estadística d'interès de la Generalitat, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. En nom d'aquest Grup, per a la defensa de la Moció, té la paraula el Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument, en la interpellació que vam formular la setmana passada nosaltres enteníem que l'article 9 33 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya dóna competència exclusiva en matèria d'estadística a la Generalitat per a aquelles qüestions que considera pròpies i necessàries.

En la resposta que va donar l'Honorable senyor Conseller va argumentar que algunes de les dades que estadísticament poden servir per a tenir un major coneixement del que és avui l'atur i per a lluitar contra el frau que es produeix en el món de l'atur es podia utilitzar la via del Consell de Treball. Nosaltres entenem que aquesta és una via possible, que cal utilitzar-la, que cal portar aquest tema a l'ordre del dia de la propera reunió del Consell de Treball, però entenem que és una via que no esgota les possibilitats que dóna l'Estatut en el seu article 9 33, i que malgrat que s'utilitzi cal, caldria que la Generalitat hagués tingut ja, el Departament de Treball, un programa de com aconseguir dades estadístiques que ens permetessin de tenir un major coneixement del tema de l'atur. Entenem que

són dues coses diferents. Per això, nosaltres, la proposta que feia l'Honorable senyor Conseller de portar el tema al Consell de Treball, pensem que és viable, perquè només cal posar-ho en un punt de l'ordre del dia, però en l'altre tema, que era el que no quedava clar en les seves primera i segona respostes, nosaltres hem entès que calia presentar una Moció perquè fos votada.

Nosaltres creiem que tampoc no és tasca ni del Grup parlamentari que jo represento en aquest moment ni del Parlament establir exactament com cal desenvolupar aquesta competència exclusiva que es preveu en l'article 9, sinó que és una tasca del Govern. Per tant, hem considerat que la millor Moció que podríem posar a disposició d'aquesta Cambra era la de donar un termini prudencial al Govern perquè presentés a la Comissió més adient del Parlament, la Comissió de Política Social, quin és el programa de desenvolupament d'aquesta competència exclusiva.

I aquest és, estrictament, el sentit de la Moció que presentem : que en el termini d'un mes el Consell Executiu presenti a la Comissió de Política Social aquest pla d'aplicació de la competència exclusiva.

Entenem que és la millor Moció que es podia presentar i, pel fet que no hi hagi esmenes i pel coneixement que tenim de l'opinió en relació amb el vot de cada un dels Grups, entenem que és una iniciativa que està plenament consensuada.

Moltes gràcies; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Poden ara intervenir els Grups. Com ha dit el senyor Padullés no hi ha esmenes, i, per tant, continuarem l'ordre normal de menor a major. El Grup de Centristes desitja intervenir? No. El Grup d'Esquerra Republicana? *(Pausa.)*

El Sr. ALAY *(de l'escó estant)* : El senyor Miquel Porter.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Miquel Porter en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, és amb satisfacció que hem llegit aquesta Moció, perquè em sembla que va dins del mateix sentit que s'havia donat al debat d'aquest matí. Estàvem parlant de l'atur, estàvem parlant de les necessitats, estàvem parlant de com saber una pila de coses que necessitem saber si volem ser mínimament coherents i justos.

Hi ha un aspecte que és important, i és que els països, diguem-ne, desenvolupats hauran de fer ús dels mitjans informàtics, dels mitjans informatius, dels mitjans automatitzats; haurem de fer ús d'una pila d'elements per a poder portar a terme, de debò seriosament, de debò científicament, una tasca. I aquí hi ha un aspecte, en aquest aspecte de l'estadística, de l'aplicació real de les competències d'estadística, que té relació amb alguna cosa que s'ha dit aquest matí. Efectivament, s'ha parlat sovint, aquest matí i tot al llarg del debat d'aquests dos dies, de l'economia submergida. Doncs, bé, resulta que és estadísticament que alguns dels aspectes d'aquesta economia submergida podrien ser vistos bastant més clarament, que podrien dessubmergir-se, que podrien aparèixer a la llum pública. La manca de dades s'ha adduït una vegada darrere l'altra. Com, doncs, podríem oposar-nos a la Moció?

Penso, de tota manera, que aquesta Moció potser és precipitada en els seus terminis; vull dir que es demana que s'apliqui molt de pressa, però, malgrat tot, el Grup d'Esquerra Republi-

cana no hi votarà en contra, tot al contrari, s'adhereix a aquesta Moció i pensa que, si bé el termini ens sembla curt, més val que de tota manera s'apressi, que no pas que no es faci.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup Socialista? *(Pausa.)* No hi ha intervenció. El Grup de Convergència i Unió? *(Pausa.)* No hi ha intervenció. Bé, doncs, aleshores, no havent-hi esmenes, podem passar directament a la votació de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Moció ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en les estacions de transports públics de Catalunya

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en les estacions de transports públics de Catalunya, presentada pel Diputat senyor Joan Colomines, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El senyor Colomines té la paraula per a la defensa de la Moció.

El Sr. COLOMINES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, és evident que, a poc a poc, hem d'anar normalitzant el nostre país en tots els seus aspectes —potser avui n'ha estat una prova, d'això—; és evident que un d'aquests aspectes és l'aspecte lingüístic, un aspecte difícil, i també és evident que la Llei de Normalització Lingüística és un instrument de clarificació i d'ajuda, i cada vegada —ho dic de veritat— estic més convençut de la seva importància i de la seva necessitat.

Una anàlisi dels objectius implícits en ella, que se centren en els drets dels ciutadans, que exigeixen coses ben diverses perquè aquests drets prevalguin, deu ésser la causa de l'acceptació amb què ha estat rebuda.

Una d'aquestes coses és la vigilància d'unes normes perquè ningú no se senti lesionat en el que significa el signe identificador més clar, que és l'ús de la pròpia llengua. Hi ha un altre aspecte, encara, en la Llei, que és el de l'impuls a donar a la llengua més menystinguda per a assolir el nivell social que aquesta ha de tenir. Aquesta llengua —ho saben vostès— de moment és, encara, la catalana.

Cal veure-ho així, i no em cansaré de repetir-ho, perquè, de moment, un dels drets que encara hem de protegir —i espero que un dia no n'haurem de protegir cap perquè les coses aniran amb tota normalitat— és el dels catalanoparlants.

En fer pública des d'aquesta tribuna la meua interpellació, que ha donat objecte a aquesta Moció, jo vaig manifestar el paper que el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha jugat en aquest camp, i el Conseller Max Cahner deixà ben clara l'actuació de la Direcció de Política Lingüística en aquest procés normalitzador que anem fent, amb tacte, jo diria que amb molta delicadesa, però d'una manera ferma.

També allí vaig manifestar els problemes derivats dels

campes en què nosaltres no tenim competències. És evident que hi ha hagut un impuls inicial, i això, ho veiem, per exemple, en les negociacions que hi ha hagut amb la Telefònica, en alguns aspectes de la RENFE. Jo diria que en la qüestió dels aeroports no s'ha notat absolutament res. S'han argumentat problemes laborals, s'han argumentat problemes econòmics, s'han argumentat tota classe de dificultats. Evidentment, sabem que hi ha tota classe de dificultats, i tant, si sabem que hi ha dificultats en aquest aspecte!, però pensem que aquestes dificultats s'han de resoldre.

És, doncs, que, per a donar tota la força que pugui necessitar el Departament de Cultura, el Consell Executiu, en presentar la interpellació ja vaig deixar ben clar que el meu Grup parlamentari va entrar aquest text que ara llegiré :

«En relació amb l'ús de la llengua catalana en els transports públics de Catalunya s'està duent a terme una tasca de normalització a través del Departament de Cultura i de la seva Direcció General de Política Lingüística. Aquesta tasca abasta els aspectes de la senyalització, títols dels transports, rètols de les estacions i avisos als passatgers, etcètera.

»Recentment, en el llibre blanc publicat per la Direcció General de Política Lingüística s'enumeren totes les gestions que progressivament s'han dut a terme en relació amb aquesta qüestió, i pel que fa referència concreta als transports públics que no depenen de la Generalitat, l'esmentat Llibre constata la manca d'efectivitat de les gestions realitzades per la Comissió Mixta Generalitat-entitats públiques parastatals, RENFE, Companyia Telefònica i aeroports.

»És en aquest sentit, i per tal de donar efectivitat plena al que disposa l'article 3 de l'Estatut de Catalunya i la Disposició Addicional de la Llei de Normalització Lingüística, que el Parlament insta el Consell Executiu a la següent Moció : »Realitzar les gestions necessàries davant les autoritats competents per tal d'aconseguir que la llengua catalana sigui utilitzada en els transports públics de Catalunya, encara que alguns d'ells no depenguin de la Generalitat, i molt especialment en els serveis de megafonia de les estacions, aeroports i a l'interior de tots els vehicles.»

Espero, senyores i senyors Diputats, que considerin aquesta Moció i ens la votin.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A la Moció que acaba de defensar el Diputat senyor Joan Colomines hi han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup Socialista. Per tant, té la paraula el Grup d'Esquerra Republicana, per a defensar la seva esmena.

El Sr. HORTALÀ : El senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, no cal dir que nosaltres veiem de bon ull aquesta Moció, perquè creiem que és necessari, si bé ja hi ha aprovada la Llei de Normalització Lingüística, veiem —per dir-ho en paraules del mateix Il·lustre Diputat que m'ha precedit— que hi ha una delicadesa exquisida en aplicar la Llei, delicadesa que gairebé, gairebé, per al nostre punt de vista, voreja la timidesa, i per això creiem que hem d'anar donant injeccions d'aquestes, per a veure si la catalanització, o, diguem-ho d'una altra manera, la no preponderància abassegadora del castellà, podem anar aconseguint de mica en mica que en els aspectes públics, Catalunya doni una imatge del que és la seva llengua habitual.

Nosaltres veiem molt bé, com he dit, aquesta Moció, però hi volem fer, hi fem la nostra esmena, perquè aquí es fa referència a les estacions, i normalment, quan parlem d'una estació, a tots se'ns acut l'estació ferroviària, l'estació de tren. Evidentment que també hi ha les estacions d'autobusos, però les estacions d'autobusos ja cauen sota el domini de la Generalitat de Catalunya, i, per tant, en això es tracta dels llocs on la Generalitat de Catalunya no té incidència directa, i hem cregut necessari fer aquesta esmena per a aclarir que, a més a més de les estacions ferroviàries, hi ha les estacions marítimes. D'estacions marítimes, potser en tenim poques, a Catalunya, però n'hi ha una de molt important, que és l'estació marítima de Barcelona, que comunica el personal que passa per aquesta estació marítima que en la seva gran part és gent que surt d'unes terres catalanes per anar a unes illes també de parla catalana, i creiem que el tractament que es dona al català en aquestes estacions —on no hi ha absolutament res, ni un mot en català— és anòmal. És per tot això que nosaltres formulem la nostra esmena, que esperem que sigui assumida pel Grup que presenta la Moció, la qual no cal dir que votarem amb satisfacció.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula, en nom del Grup Socialista, que també ha presentat una esmena, el Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, si las señoras y los señores Diputados han leído la enmienda socialista, ya habrán observado que no es una enmienda que contradiga, ni mucho menos, la propuesta hecha por el señor Colomines, sino que lo que pretende es complementarla y, en todo caso, clarificar alguna de las cosas.

Es cierto que lo que propone el señor Colomines es iniciar, aunque tímidamente, un cierto desarrollo de lo que decía ya la Ley de Normalización Lingüística. En realidad amplía el tema de los transportes, que estaba recogido ya en la Adicional, que estaba recogida en la Ley.

Nosotros esperamos que el Consell haga un desarrollo pronto, o que inicie el desarrollo de la Ley de una forma más amplia. No obstante, ahora, por lo que hace referencia estrictamente a la Moción presentada por el señor Colomines, aparte de que en la parte final intentábamos hacer una corrección formal, que permita la mejor comprensión, porque tal como está redactada parece dar a entender que lo que se tenga que normalizar sean los servicios de megafonía del interior de los vehículos —si se adelanta lo de «vehículos» al principio me parece que esto se corrige—, y después —y esto quizás es lo más significativo de la enmienda— distinguir dos tipos de exigencia, porque tal como está redactado también es difícil de entender. Por un lado, los transportes públicos que son competencia de la Generalitat, y por otro lado, los transportes públicos que no son competencia de la Generalitat. Yo creo que hay que ser algo más exigentes con los que son competencia de la Generalitat, simplemente pedir que se haga efectiva la normalización lingüística en el caso de que no esté hecha, y con respecto a los que no sean competencia de la Generalitat, entonces, ajustarnos estrictamente al texto que proponía el señor Colomines.

De todas formas, con independencia de que sea aceptada la enmienda o de que no lo sea —que suponemos que lo será,

porque no perderemos tampoco más que modificar y mejorar el texto—, ya anunciamos previamente que votaríamos a favor tanto de la enmienda aceptada como del texto tal como está.

El Sr. PRESIDENT : Tenen les paraules ara els Grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup de Centristes, que no desitja intervenir. Pel Grup del Partit Socialista Unificat té la paraula, en el seu nom, el Diputat senyor Folch.

El Sr. FOLCH : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, fa molt poc que vam aprovar la Llei de Normalització Lingüística, de manera que és prou coneguda la nostra posició en matèria de política lingüística i no cal, per tant, que ara insisteixi en aquest punt ni expliqui aquí quina és la nostra posició, com se sap, obertament favorable a la normalització lingüística.

Nosaltres coincidim amb la intenció d'aquesta Moció, però no deixa de sorprendre'ns que, essent el Govern qui ha de desplegar aquesta Llei, ens vingui ara una interpellació i la Moció subsegüent a la interpellació d'un Diputat del partit del Govern.

D'altra banda, la Moció tal com és redactada té alguns elements que ens semblen fins i tot amb poc sentit, quan diu que : «El Consell Executiu ha de fer les gestions necessàries davant les autoritats competents per tal d'aconseguir que la llengua catalana sigui utilitzada en els transports públics de Catalunya, encara que alguns d'ells no depenguin de la Generalitat.» És a dir, que ha de fer les gestions fins i tot en els que depenen de la Generalitat. És clar, per als transports que depenen de la Generalitat, la Generalitat, el Consell Executiu no ha de fer cap gestió davant d'autoritats competents, perquè l'única autoritat competent és la Generalitat. I, en aquest sentit, nosaltres donàriem suport i votàriem favorablement aquesta Moció, si és acceptada l'esmena del Grup Socialista que tendeix a evitar aquest absurd en la redacció, al nostre entendre. També estem d'acord amb l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat presentant de l'esmena té ara la paraula per a indicar si accepta totalment o parcialment alguna de les esmenes presentades.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*) : Sí, des de l'escó mateix. El meu Grup parlamentari accepta les dues esmenes presentades aquí. Aleshores, hem preparat la conjunció de les dues esmenes, que em sembla... Si vol el senyor President que la llegeixi...?

El Sr. PRESIDENT : En tot cas, pot llegir-la, però després hauria de fer arribar el text a la Mesa.

El Sr. COLOMINES : Sí, d'acord.

El Sr. PRESIDENT : Immediatament després, abans de la votació hauríem de tenir el text a la Mesa.

El Sr. COLOMINES : Bé, aleshores el text diria així : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a fer efectiva la normalització lingüística en els transports públics que no són competència de la Generalitat, així com a fer les gestions necessàries davant les autoritats competents per tal d'aconseguir que la llengua catalana sigui utilitzada en aquells que no depenguin de la Generalitat, i, molt especialment, a l'interior de tots els vehicles i als serveis de megafonia dels aeroports i de les estacions, tant ferroviàries com marítimes.» D'aquesta

manera, em fa l'efecte que recull les dues esmenes.

(*El senyor Folch demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Sí?

El Sr. FOLCH (*de l'escó estant*) : Senyor President, per una qüestió d'ordre. Hi ha hagut, em sembla, un error de lectura.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha hagut un error de lectura, però en el text escrit aquest «no» no hi és.

El Sr. FOLCH (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : De manera que, com que és el text escrit el que dona fe. Només, ja que estem en aquesta observació, és lamentable que ningú no hagi pensat en les estacions d'autobusos, com deia el senyor Vice-president.

(*Remor de veus.*)

Ara, com que els autobusos són competència de la Generalitat, ja queda resolt.

Molt bé, doncs, passem a votació el text que ha estat llegit pel senyor Colomines, amb aquesta observació, que és que ell hi ha afegit un «no» que no figura en el text escrit i que no hi ha de figurar.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Moció ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política esportiva a Catalunya

I passem ara a la darrera de les mocions, la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política esportiva a Catalunya, presentada pel Diputat senyor Terradellas, del Grup Socialista.

El Diputat presentant de la Moció té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, intentaré ser breu, cosa que espero que m'agrarà el conjunt de Diputats, de la mateixa manera que jo agrairé la votació de la Moció que he presentat. (*Rialles.*)

Seria bo que, per a emmarcar la Moció que hem presentat, dividida en vuit punts, faci primer una petita, breu introducció sobre el que va ser el debat de la interpellació que el nostre Grup, per boca meua, va presentar sobre la política esportiva de la Generalitat. Basàvem la nostra intervenció dient que el moment actual de Catalunya en política esportiva era un moment singularment difícil, però que teníem aquell avantatge enorme d'una llarga història com a poble i un gran patrimoni de pràctica esportiva i, sobretot, que teníem una gran quantitat d'entitats públiques i privades que avalaven qualsevol opció de futur sòlid per a consolidar una política esportiva pròpiament catalana.

Dèiem també que era bo actualment ja distingir des d'aquest moment entre què és el que és esport-espectacle —i, de vegades, negoci— i el que és l'esport, la pràctica esportiva, que nosaltres entenem que és un mitjà de desenvolupament integral de la persona, un complement fonamental de la cultura i una forma bàsica de salut i un mitjà idoni de relació entre les persones. Dèiem, per tant, que era bo que els estaments públics —i, per tant, la Generalitat— donessin un impuls en l'es-

port, no tant com un factor de diversió sinó per a trobar-hi tots aquells valors positius que he esmentat i, per això, dèiem que tot i que els socialistes no estem en contra de l'esport esportiu, el que sí que volem deixar clar és que estem, sobretot, a favor de l'esport participatiu.

Per això, a Catalunya, en aquests moments, en què ens trobem en una situació difícil, com he dit, però privilegiada, sobretot, pels moviments esportius que hi ha i per la gent que fa possible que el món de l'esport tiri endavant, dèiem que teníem una greu deficiència per manca d'equipaments, que no fa possible la generalització de la pràctica esportiva ni tampoc de l'educació física i que, per tant, era bo engrescar tot aquest muntatge de gent, tot aquest grup de gent —poders públics, afeccionats, esportistes, organitzadors— al voltant d'un projecte, com deia, engrescador, per a poder fer possible una política esportiva autònoma. Dèiem que no criticàvem globalment o absolutament la política de la Direcció General d'Esports de la Generalitat, però que hi vèiem una clara diferència entre allò de què en aquest Parlament ens informava el Director General d'Esports i la pràctica de la mateixa Direcció General, i que nosaltres constàvem un cert desencís en el que és el món de l'esport davant de la política que estava fent la mateixa Direcció General, que, de vegades era una política més d'aparador, d'inauguracions i declaracions —de vegades, fins i tot donava la impressió de repartidora, a l'hora de donar les subvencions— que no pas d'una política ferma.

És en aquest sentit que presentem una Moció dividida en una sèrie de punts, que intentaré breument explicar. En el primer punt, nosaltres dèiem, conseqüentment amb aquesta crítica, que constatem que el Consell Executiu de la Generalitat no ha resolt els problemes bàsics de l'esport a Catalunya, com a conseqüència d'una manca de política global de planejament, perquè, després de tres anys d'autonomia, amb els traspassos absolutament fets des del setembre de l'any 80, no hem vist una política general engrescadora sobre política esportiva, per manca de legislació, per diferents criteris a l'hora de donar subvencions, però que això no s'emmarcava en una posició global, en un planejament global de política esportiva.

En el punt 2, demanem que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu a fer totes les gestions necessàries per aconseguir ampliar a totes les federacions que tinguin incidència a Catalunya l'aplicació del Decret 132, per a donar-los personalitat jurídica pròpia com a federació catalana. És la voluntat, per tant, que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu perquè amplii a totes les federacions la possibilitat que tinguin aquesta fórmula jurídica que els permet aquesta autonomia com a federació catalana i posar fi, per tant, a aquelles posicions centralistes, antiautonomistes d'algunes federacions, com, per exemple, la mateixa federació de motorisme, on el President de l'Espanyol ha dit diverses vegades —i, de fet, ho ha aconseguit— que fins ara no hi hagi una federació catalana. I tinguin present, senyores i senyors Diputats, que vàrem votar una moció, des d'aquest mateix Parlament, que instava el Consell Executiu que potenciés la pràctica esportiva del motorisme com a mitjà d'impuls a la indústria del motociclisme que hi ha aquí a Catalunya. D'això, en parlo ja d'un any i mig enrera.

El tercer punt diu que «el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu perquè cedeixi als ajuntaments respectius la

gestió de les instal·lacions que varen ser transferides pel Consell Superior d'Esports, excepte aquelles que tenen funcions de caràcter general». Es tracta, en definitiva, d'aplicar allò que diu l'article 3.5, apartat a), de la Ley General de Cultura Física y Deportes, i som conscients que en alguns casos s'ha fet, però és voluntat del nostre Grup que es faci en la totalitat de les instal·lacions que pugui tenir el Consell Executiu i que puguin servir per a la pràctica esportiva.

En el punt 4, demanem una cosa prou important, que és que, conseqüents amb la disbauxa que hi ha en matèria de titulacions; conseqüents amb la problemàtica que hi ha a l'hora de poder donar educació física garantida per a tots els alumnes; conseqüents amb el fet que hi ha una manca de professors de l'INEF per a poder garantir que en la formació professional, en l'educació especial i en el batxillerat es pugui donar l'educació física que calgui com a assignatura que nosaltres entenem que ha de ser fonamental, el Consell Executiu de la Generalitat presenti, en un termini de tres mesos, un pla d'actuacions de com pensa resoldre aquest problema. Si aquest problema no es pot resoldre en un any, que ens expliqui quin pla d'actuacions té perquè així en un any prevegi la seva solució.

En el cinquè punt, «el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu perquè en el termini d'un mes presenti en aquest Parlament un informe sobre la situació jurídica i de funcionament dels diferents Consells Comarcals d'Esport i els criteris bàsics de composició, funcionament, *status* legal i ajut econòmic que el Consell Executiu els vol donar». Si volem ser comarcalistes —com moltes vegades diem que ho volem ser— és lògic que donem una visió clara, una resposta clara de què és el que el Consell Executiu vol fer amb els anomenats Consells Comarcals d'Esports, que, si, en principi, semblava que volien ser unes delegacions de la Direcció General, més tard varen ser associacions privades, però, bé, això porta a una situació d'ambigüetat que nosaltres creiem del tot necessari de poder aclarir.

El sisè punt volia instar el Consell Executiu que, abans que presentés el projecte de pressupostos del Parlament de Catalunya, tinguéssim un debat sobre la política general d'esport i, per tant, la política pressupostària que hi tenia destinada. Lògicament, aquest punt de la Moció el retirem, donat que, ahir mateix —pel que ens hem assabentat—, el Consell Executiu ha presentat el Projecte de Pressupostos per al 1983.

En el punt 7, el Parlament de Catalunya diu que insti el Consell Executiu perquè, en un termini de tres mesos, publiqui un cens de les instal·lacions de federacions, clubs, entitats i associacions esportives i d'administracions públiques que hi ha a Catalunya i en lliuri un exemplar a cada ajuntament. Certament, el Consell Executiu ja ha fet una llista de quines instal·lacions hi ha, però nosaltres creiem que en un tema tan important i que tantes pessetes i tant d'esforç fa el poble de Catalunya —en la inversió que fa la Generalitat en matèria de política esportiva, en matèria d'instal·lacions—, és bo, seria necessari que es fes un cens complet —no solament un llistat—, un cens complet de les instal·lacions que hi ha, siguin públiques o privades, del funcionament que tenen, dels horaris que tenen, de la utilitat que tenen i que els ajuntaments respectius en tinguessin coneixement, no només pel que els afecta a ells mateixos —car, lògicament, aquest cens, l'han de tenir o l'haurien de tenir—, sinó els d'arreu de Catalunya, si més no per a

tenir criteris de què és el que fan o el que tenen els diferents ajuntaments. I això pot ser un mecanisme molt oportú o un mitjà molt oportú per a fer estudis d'àmbit comarcal.

En el vuitè punt diem que «el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que, abans de donar subvencions a clubs i altres entitats privades, tant si són per a activitats com a equipaments, n'informi els ajuntaments respectius, per tal que aquests donin el seu criteri». Senyores i senyors Diputats, entenem que en aquest punt de la Moció es tracta d'aconseguir que cap ajuntament no es trobi amb la desagradable notícia que pessetes d'un estament públic com és la Generalitat es donin a una entitat sense que ho sàpiga el mateix ajuntament.

Jo crec que de cap manera no passaria que el Conseller de Sanitat i el Conseller d'Ensenyament fessin una escola en un poble sense que se n'assabentessin els respectius ajuntaments o subvencionessin escoles sense que se n'assabentessin els respectius ajuntaments. Es tracta, per tant, que sense de cap manera retallar els plens poders que té el Consell Executiu de la Generalitat, la Direcció General d'Esports, sí que, com a mínim, informi els ajuntaments abans d'atorgar qualsevol subvenció, sigui per a activitats o per a equipaments. I lògicament ens sembla que és bo, que és positiu que els ajuntaments puguin donar també el seu criteri, que la Generalitat en farà o no en farà cas, però el que no és bo és que se n'assabentin quan un Diputat fa una pregunta o quan s'ho troben en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, que s'han donat subvencions a entitats privades o públiques d'un mateix municipi i no se n'hagi assabentat el mateix ajuntament. A la pràctica, què passa? Que entitats privades van a demanar subvencions a la Direcció General, a l'ajuntament, a les diputacions, a les federacions i que això, aquesta desconexió, fa que hi hagi una disbauxa enorme a l'hora de poder aconseguir que les subvencions donin el fruit que nosaltres entenem.

Senyores i senyors Diputats, aquesta Moció té la intenció, des d'un punt de vista constructiu, de rectificar tota aquella sèrie d'errors que hem vist en la política de la Direcció General d'Esports i —encara que tard, perquè ja han passat tres anys—, intentar aconseguir de donar aquell marc, jo en diria idoni, per a poder tirar amb el que ens queda de mandat a l'actual Consell Executiu, ens quedi un marc idoni per a poder tirar endavant aquests pressupostos de 5 000 milions de pessetes que se'ns acaben de presentar al Parlament de Catalunya. A ningú no li escapa ...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, fa estona ja que ha acabat el temps assignat pel Reglament.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Han presentat esmenes a aquesta Moció els Grups d'Esquerra Republicana i Convergència i Unió. Té la paraula pel Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories. Bé, jo sí que seré breu, però, de tota manera, com que la nostra esmena és presentada per punts, comentaré punt per punt la idea que ens ha portat a fer aquestes esmenes.

En el primer punt no cal dir que nosaltres estem per l'esport i, de tot això, ja no els en parlaré. En el primer punt nosaltres creiem que, realment, es pot fer molt més en l'esport del que s'ha fet, creiem que sí que se'n pot fer molt més; que s'han fet

unes accions bastant tímides moltes vegades, però no hi ha per a dir que això ha estat conseqüència d'una manca de política global de planejament. Nosaltres creiem que això no s'ajusta a la realitat, i, per tant, aconsellem la supressió d'aquest primer punt. En cas que no se suprimeixi, ja avancem ara que hi votarem en contra.

En el segon punt aquí sembla que —o almenys ho interpretem nosaltres— no s'hagi fet res perquè les federacions es convertissin en federacions catalanes d'acord amb el Decret 132/1981. Se'ns ha dit, i nosaltres ho hem pogut constatar, que sí, que s'ha fet i s'ha fet força, i, per tant, presentem aquesta esmena de modificació que tots vostès tenen al davant perquè es tingui en compte aquest cas per a les federacions que encara no s'hagin acollit a aquest Decret i s'hagin convertit en federacions catalanes.

Pel que fa al tercer punt és exactament el mateix que al punt 2. Introduïm una addició : «en aquells casos en què encara no s'hagi fet» perquè sabem, ens consta que hi ha molts casos en què la qüestió ja està duta a terme i s'ha fet.

En el punt quart és una esmena puntual simplement per fer-la venir bé amb l'inici del curs escolar que és quan aquest efecte de què ens parlen aquí, es tracta d'una Llei de Cultura Física i Esport Escolar, per tant, afecta els cursos escolars i, és per això, que nosaltres demanem que en lloc de «tres mesos» digui : «abans del primer de setembre».

Pel que fa al punt cinquè, nosaltres creiem que és redundant i, si bé creiem que és útil que el Consell Executiu presenti en el termini d'un mes un informe sobre la situació jurídica i de funcionament dels diferents Consells Comarcals d'Esport, creiem que és sobrer, i, per tant, aconsellem la supressió del que ve a continuació.

El punt sisè, com ha dit l'Illustre Diputat que m'ha precedit, ha decaïgut, per tant no en faré esment.

El punt setè : nosaltres creiem que s'ha fet alguna cosa en aquest assumpte i que també és interessant que cada ajuntament sàpiga el que s'ha fet referent al que l'afecta.

I, a l'últim, en el punt vuit, també recomanem la supressió i anunciem que en cas que no se suprimeixi hi votariem en contra, pel fet que ens sembla a nosaltres que aquest punt coacciona, en certa manera, la llibertat del Consell Executiu de poder donar les subvencions a qui cregui convenient.

D'una banda coacciona el Consell Executiu i d'altra banda limita les facultats d'aquest Parlament.

Nosaltres creiem que és el Parlament de Catalunya qui ha de dir i qui ha de qüestionar la labor del Consell Executiu i no els ajuntaments, en tot cas, els ajuntaments que es planyin als representants del poble de Catalunya aquí congregats, que nosaltres ja ens encarregarem de fer els tocs d'atenció que creiem convenients. Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Té ara la paraula el representant del Grup de Convergència i Unió, Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA (*de l'escó estant*) : Des de l'escó, senyor President. La voluntat del Grup parlamentari de Convergència i Unió en presentar l'esmena que s'ha esmentat ve obligada perquè creiem que, procedimentalment, nosaltres hem de deixar que informi el Consell Executiu en la Comissió de Política Cultural sobre el tema a què fa referència el punt quart d'aquesta Moció i, després d'escoltar aquest informe, que la Co-

missió hagi pogut entendre sobre la matèria que aquí s'alludeix, sigui la mateixa Comissió qui, en aquell moment, en aquell moment, decideixi si se sollicita o no aquest debat i posterior aprovació del pla que s'esmenti.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Poden ara intervenir els Grups que no han presentat esmenes. El Grup de Centristes, no desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup del Partit Socialista Unificat, tampoc? Bé, aleshores el Diputat presentant de la Moció, senyor Terradellas, té la paraula per a indicar si accepta totalment o parcialment les esmenes presentades.

El Sr. TERRADELLAS *(de l'escó estant)* : Moltes gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. L'esmena número 1 d'Esquerra Republicana, no l'acceptem, sí que acceptem la número 2, la número 3, la número 4, no acceptem la número 5, tampoc la número 6, tampoc la número 7 d'Esquerra Republicana, com tampoc no acceptem la número 1 de Convergència i Unió. I permeti'm, senyor President, que argumenti simplement...

El Sr. PRESIDENT : Endavant, senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Sí, simplement dic que en l'apartat número 8 de l'esmena que ha presentat Esquerra Republicana nosaltres pensem, insistim que veiem que és extremament positiu que els ajuntaments tinguin coneixement de les inversions que vol fer la Generalitat en cada un dels ajuntaments, jo vaig veure en aquesta campanya electoral un eslògan que deia : «Fem la Catalunya des dels ajuntaments», o «amb els ajuntaments», jo, estic d'acord amb aquest eslògan, jo entenc que fer això no volia dir votar Convergència i Unió però sí que volia dir una coordinació entre les inversions que pot fer la Generalitat i les que poden fer els ajuntaments. Em preocupa aquest recel que veig des del Consell Executiu a la política envers els ajuntaments.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a votació el text que està indicat. *(El senyor Casanovas demana per parlar.)*

Senyor Casanovas, que és per una qüestió d'ordre?

El Sr. CASANOVAS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President. Demanariem votació punt per punt.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, punt per punt.

Bé, aleshores passem a votació el text tal com ha quedat després de les manifestacions del senyor Terradellas.

Primerament, el punt primer de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt número 1, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 1 de la Moció ha estat rebutjat per 37 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votació el punt 2 de la Moció tal com ha indicat el senyor Terradellas, incorporant-hi l'esmena d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 2 de la Moció ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt 3, també incorporant-hi l'esmena d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El tercer punt de la Moció ha quedat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votació l'apartat número 4.

El Sr. PLA : Senyor President, una qüestió d'ordre. Demanariem votació separada en el punt 4 : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu perquè en un termini de tres mesos presenti al Parlament,» aleshores del paràgraf següent, que diu : «per al seu debat i aprovació», aquest «per al seu debat i aprovació», demanariem votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Bé, a mi em sembla que, realment, això ja no crec que es pugui passar a votació, separadament, un incís d'aquest tipus. En realitat el Grup de Convergència i Unió hauria hagut de presentar una esmena en aquest sentit, si no l'ha presentada ho lamentem molt, si hagués presentat una esmena hauria estat una altra qüestió.

Bé, doncs, passem a votació el text tal com ha quedat després de la modificació de molt poca importància que introdueix l'esmena d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent : a favor, 45 vots; en contra, *(El senyor Camp i Batalla entra a l'hemicicle i, en adonar-se que es torna a repetir la votació, fa el gest de tornar a sortir.)* 45 vots; cap abstenció. Per tant, anem a repetir la votació. *(Rialles.)*

Senyor Camp, té dret a anar al seu escó. Es repeteix la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, el resultat de la votació ha reproduït l'anterior : 45 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció. Hi ha un Diputat que no ha pres part en el vot.

Aleshores, deixarem momentàniament suspesa la votació i la reprendrem d'aquí a dos minuts. Ara, jo els pregaria que no sortissin de la sala. Sobretot recordo que hem de votar un punt de l'ordre del dia que hem anat posposant i que passarem a votar immediatament després, acabades aquestes votacions. *(Pausa.)*

Senyores i senyors Diputats, anem a reprendre la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del quart punt de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El quart punt de la Moció ha quedat rebutjat per 45 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Voldria recordar a les senyores i als senyors Diputats que no es pot prendre part en una votació si s'entra o se surt de la sala mentre la votació s'està efectuant. Però un cop acabada la votació es pot prendre part en la votació següent, encara que es

tracti de votacions successives d'un text que es vota per parts.

Bé, passem doncs a votació el punt cinquè... *(El senyor Casanovas s'aixeca per parlar.)*

El Sr. CASANOVAS *(de l'escó estant)* : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí?

El Sr. CASANOVAS : Demanem que es voti separadament el primer paràgraf, que acabés a «consells comarcals d'esport», i la resta en una altra votació.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Aleshores, s'hauria de votar : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu per tal que en un termini d'un mes presenti en aquest Parlament un informe de la situació jurídica i de funcionament dels diferents consells comarcals d'esport.»

El Sr. CASANOVAS : Sí, senyor.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta primera part del punt cinquè de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, aquesta primera part del punt cinquè ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara passem a votació la resta, és a dir, el que diu : «I els criteris bàsics de composició o funcionament, etcètera.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la resta del text primitiu d'aquest punt cinquè de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La part final del punt cinquè ha quedat rebutjada per 41 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el punt setè de la Moció amb el text presentat pel senyor Terradellas.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord... —el setè, el sisè ha estat retirat però el setè no. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest punt setè, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt setè de la Moció ha quedat aprovat per 45 vots a favor, 42 en contra i 4 abstencions.

Passem, finalment, a votar el punt vuitè. *(El senyor Casanovas demana per parlar.)* Senyor Casanovas?

El Sr. CASANOVAS *(de l'escó estant)* : Senyor President, voldríem demanar a veure si és possible votar separadament l'última frase, que diu : «Per tal que aquests hi donin el seu criteri».

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord, doncs. Anem a passar a votació el punt vuitè fins allà on diu : «Els respectius ajuntaments».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votació la frase final... Ah, no. És evident. Havent estat rebutjat això, no té sentit votar el final. Queda decaigut.

Proposta

perquè la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana actuï en seu legislativa plena

Bé, doncs aleshores hem acabat la votació de la Moció i passem ara a un altre punt de l'ordre del dia. Com havíem anunciat, la votació de la proposta de la Junta de Portaveus perquè en la tramitació del projecte de llei per la qual se suprimeix el dipòsit administratiu previ dels impresos subjectes a peu d'impresma la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana actuï en seu legislativa plena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, la proposta ha estat aprovada per 90 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. Tenint en compte que, d'acord amb l'article 114, es necessita una majoria de dos terços i que aquesta majoria, donada la composició actual de la Cambra, és de 88 vots, per tant, la proposta ha quedat aprovada i la Comissió de Justícia podrà actuar en seu legislativa per a aquest Projecte de Llei.

Preguntes amb resposta oral

I bé, passem ara al darrer punt de l'ordre del dia, que és Preguntes amb resposta oral.

Voldria comunicar a les senyores i als senyors Diputats que, de les preguntes que havien estat ressenyades en la llista lliurada al començament d'aquesta sessió, ha estat retirada la pregunta formulada pel Diputat senyor Celestino Sánchez, i que, pel que fa referència a la pregunta formulada pel Diputat senyor Frutos, s'ha rebut a la Mesa una demanda perquè sigui posposada per a la sessió vinent.

Pregunta al Consell Executiu

sobre la redacció i la correcció gramatical

dels documents públics dels Departaments de la Generalitat

Per tant, queda només una pregunta, que és la primera de la llista, la que formularà el Diputat senyor Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana al Consell Executiu, sobre la redacció i la correcció gramatical dels documents públics dels Departaments de la Generalitat.

Té la paraula per a formular la seva pregunta el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha estat sempre molt sensible a tota la qüestió lingüística per a la defensa del nostre idioma, ja que és una expressió tan singular de la nostra identitat nacional. En aquest sentit, no solament hem fet els possibles perquè al nivell legislatiu poguéssim disposar d'uns instruments legals que fessin possible la normalització de la nostra llengua, sinó que també hem cregut convenient que l'Administració de la Generalitat havia de posar a disposició dels organismes de l'Administració perifèrica de l'Estat els serveis de traducció que calguessin per a assegurar la igualtat a tots els ciutadans.

Moltes vegades hem hagut de denunciar que no eren ef-

caços aquests serveis, i que també podien no ser emprats pels organismes de l'Estat. Però ens dol haver de constatar que en aquesta ocasió tampoc la mateixa Administració de la Generalitat no empra aquests serveis, o aquests manquen de l'eficàcia deguda, o que manquen fins i tot en alguns Departaments. El fet és que hi ha certs documents que, redactats en català surten de la Generalitat amb una quantitat d'errors molt importants, i, a més a més, amb una redacció molt poc reeixida, totalment inadmissible, i això és en perjudici d'aquells que els llegeixen i, a més a més, desconcerten l'administrat.

Nosaltres creiem que s'ha d'exigir el correcte coneixement dels alts càrrecs de l'Administració autonòmica de la nostra llengua, i per això volem saber què vol fer, què pensa fer el Consell Executiu per tal de garantir que els documents de les diverses Conselleries arribin al públic amb les degudes condicions de redacció i correcció gramaticals.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a la resposta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, en contestació a la pregunta formulada per l'Il·lustre senyor Albert Alay, Diputat del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, tinc l'honor de contestar el que segueix : he de dir, per començar, que el fet que motiva la pregunta formulada és dissortadament ben real, i no pas excepcional, i constitueix una constant preocupació del Consell Executiu, com ho demostra, entre altres coses de què parlarem, una carta enviada pel Molt Honorable senyor President de la Generalitat, de data 5 d'abril darrer, als Consellers, que deia : «Benvolgut Conseller i amic : ateses les raonades queixes que m'arriben en relació amb les reiterades errades ortogràfiques que s'observen en documents procedents de diverses Conselleries, us prego que tingueu en compte la necessitat, per a nosaltres ineludible, de produir una documentació formalment correcta pel que fa a les comunicacions internes, i, molt més encara, per a les externes. Rebeu una cordial salutació...», etcètera.

Cal tenir present la gran massa de funcionaris traspassats, als quals no es possible, per raons òbvies, d'exigir un coneixement del català que faci impossibles les incorreccions de què tan justificadament es plany l'Il·lustre Diputat interrogant, però, m'és grat de fer constar que, malgrat això, no són escassos els funcionaris procedents d'altres Administracions i fins i tot no catalanoparlants que tenen prou coneixement de la nostra llengua per a escriure-hi correctament els textos que redacten.

D'altra banda, en els Departaments on hi ha poc personal i aquest ha pogut ésser triat, la documentació surt, en general, amb una acceptable correcció.

Tota la nostra acció per a millorar aquesta situació ha d'ésser forçosament indirecta i, en certa manera, tangencial, però és assídua i persistent i pot resumir-se en el que exposo a continuació.

Per circular del Director General d'Organització Administrativa i de la Funció Pública, del 5 d'abril de l'any passat, va ésser comunicat a tots els Departaments que a les convocatòries de concursos de personal de la Generalitat es farà constar

que el coneixement del català constitueix un mèrit a tenir en compte per a valorar les proves.

I, dins la mateixa línia, una Ordre de l'Honorable senyor Conseller de Governació, del 31 de gener d'enguany sobre selecció de personal, deia en un dels seus annexos : «segona prova : exercici que palesi la suficiència del coneixement de la llengua catalana. Es valorarà de 0 a 10 punts.»

Això a part, les altres activitats dutes a terme per a esmenar els defectes que subratlla l'Il·lustre Diputat interrogant, poden sintetitzar-se de la forma següent : el Decret 90/1980, del 27 de juny, establia : «Sens perjudici del que al seu dia vulgui legislar el Parlament de Catalunya, els òrgans de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, els organismes autònoms i altres institucions que en depenen o hi estan vinculades, empraran la llengua catalana com a vehicle normal d'expressió en llurs documents, actes públics, i en els de l'administració ordinària, adequant-se al que disposa l'article tercer de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.» Establia també que les funcions d'assessorament als afers lingüístics serien exercides per la Direcció General de Política Lingüística i que el Govern de la Generalitat de Catalunya aportaria els mitjans necessaris per a fer possible el que disposava el Decret.

En aquell moment, el nombre de funcionaris transferits era molt limitat, excepte en algun Departament, com el de Treball, en el qual fou necessari, i possible, de contractar personal capacitat lingüísticament per a assegurar el compliment d'aquestes disposicions amb garanties de correcció.

Posteriorment, la transferència massiva d'un gran nombre de funcionaris que desconeixia el català, sovint de manera absoluta, va complicar extraordinàriament la tasca en aquest camp d'actuació del Govern de la Generalitat, i la precarietat pressupostària, especialment pel que fa a la contractació de personal, ha fet que, malgrat que no han estalviat esforços ni sacrificis els responsables dels Departaments i dels funcionaris amb coneixements del català, hagi resultat impossible d'assegurar no solament la correcció exigible dels textos sortits de la nostra Administració sinó, en certs casos, el fet mateix de produir-los en català.

Les actuacions dutes a terme fins ara són les següents : a) Servei de supervisió de textos pel Servei d'Assessorament Lingüístic de la Direcció General de Política Lingüística —el fet de sotmetre-s'hi és voluntari per part dels Departaments, i les limitacions de personal de la Direcció General la priven d'estimular la presentació de consultes.

b) Creació d'una Comissió Interdepartamental per a la normalització de l'ús del català a la Generalitat, coordinada per la Direcció General de Política Lingüística, amb representants de tots els Departaments o de les diferents seus de cada Departament. Els membres d'aquesta Comissió poden orientar els funcionaris del seu Departament, però de cap manera fer-se responsables de la supervisió dels textos que aquest produeix.

c) Cursos per a funcionaris, que tenen lloc dins l'horari laboral, i, sempre que és possible, en el mateix lloc de treball dels participants. Aquests cursos tenen caràcter voluntari i són a càrrec de l'Escola d'Administració Pública.

d) Publicació de la Direcció General de Política Lingüística, Servei d'Assessorament Lingüístic, amb la col·laboració de l'Escola d'Administració Pública, del butlletí *Llengua i Administració* —que és el que tinc el gust de mostrar-los—, que és

enviat regularment a tots els serveis de la Generalitat.

e) Programació de proves de la Junta Permanent de Català per a la certificació de coneixements de llenguatge administratiu.

Tot això representa un esforç important, però és insuficient per a garantir l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística d'una manera totalment satisfactòria. Per això, el Consell Executiu té en estat molt avançat de preparació un pla de normalització del català dins l'Administració de la Generalitat, que preveu, a més de l'ampliació a l'escala que sigui necessària de les actuacions actualment en curs, la creació d'una Comissió Interdepartamental amb un organigrama que asseguri la coordinació lingüística de tots els Departaments i el control efectiu de la tasca de cada servei, inclosos, naturalment, els serveis territorials. Aquest Pla exigirà, naturalment, un augment considerable de les assignacions pressupostàries, especialment en el capítol de personal, que estem segurs que serà ben acollit pel Parlament de Catalunya.

D'altra banda, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a través de la seva secció d'estudis de la llengua catalana i llenguatge administratiu, promou i organitza diverses activitats amb l'objectiu d'assegurar que el funcionariat de la Generalitat assoleixi el nivell suficient de coneixement de llengua catalana i llenguatge administratiu, perquè pugui elaborar en les degudes condicions de redacció i de correcció gramaticals els documents oficials. Així : a) organitza cada any nombrosos cursos de llengua catalana i de llenguatge administratiu per a membres del funcionariat; concretament per a l'any acadèmic 1982-83, n'ha organitzats prop de 250. Aquests cursos són d'inscripció voluntària, d'assistència obligatòria, es fan dins l'horari laboral, i s'hi segueixen les programacions de la Junta Permanent de Català del Departament de Cultura.

b) Ha editat diverses publicacions adreçades a col·laborar, a assegurar la correcta redacció dels documents oficials. Primer : Formulari de procediment administratiu, primera edició, 1982; segona edició, 1983.

Dos : Formulari de documentació municipal, primera edició 1980, segona, 1982.

Tres : Apunts de català pràctic número 8 sobre llenguatge administratiu, i publicats el mes de setembre del 1982.

Quatre : Col·labora amb la Direcció General de Política Lingüística en la publicació del butlletí divulgatiu, que ja he esmentat, *Llengua i Administració*.

Cinquè : Prepara una revista de recerca sobre llenguatge administratiu i dret de llengües, revista de llengua i dret.

c) Ha organitzat, a més, diverses activitats adreçades a afavorir la normalització de l'ús del català en l'Administració.

1. Col·laboració en els treballs de la Junta Permanent de Català, especialment en la Comissió de Llenguatge Administratiu.

2. Col·laboració en els treballs de la Coordinadora de Llenguatge Administratiu de la Direcció General de Política Lingüística que defineix la norma lingüística administrativa quant al català.

3. Organització de la taula rodona sobre la normalització lingüística de l'activitat jurídica a Catalunya, tinguda el 27 de gener de 1983.

4. Organització d'un col·loqui sobre llengua i administració, previst per al mes d'octubre d'enguany.

Quant al problema de l'ús de la llengua catalana a l'Administració de Justícia i a la discriminació de la qual n'és objecte, direm el que segueix : aquest problema preocupa especialment tots els qui, d'una manera o una altra, participen en la dita Administració o es veuen necessitats a acollir-s'hi, i, en general, tots els que estimen l'idioma propi de Catalunya o que simplement desitgen el recte compliment de la Constitució i de l'Estatut.

Fruit d'aquesta preocupació generalitzada, l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat va organitzar darrerament una taula rodona molt reeixida, que va presidir el Conseller de Justícia, sobre l'ús del català en l'activitat jurídica, on va constatar-se la mínima presència d'aquest idioma en el món dels tribunals i la dificultat de trobar-hi solució.

El Departament de Justícia, com és natural, participa profundament d'aquesta preocupació, i, per això, el Decret del 14 de desembre de 1981, que en va modificar l'estructura, va crear el servei de traduccions de documents, entre altres objectius, per tal d'arbitrar una solució per als escrits i documents que arriben als tribunals en català i evitar, en tot cas, que siguin retornats a qui els presenta, sinó tramesos al nostre servei per a llur traducció si s'estima necessària.

Per al millor funcionament del servei s'ha iniciat la creació d'un cos de traductors jurats de català, que ha quedat reduït per ara a dos funcionaris, pel fet haver suspès el Ministeri d'Afers Exteriors la comissió de títols en relació amb l'idioma català, i estimar que aquesta és missió de la nostra Comunitat Autònoma.

El Departament de Justícia, el mes de febrer de 1982, va oferir públicament el seu servei de traduccions per mitjà d'una nota a la premsa. L'anterior Honorable Conseller de Cultura, i per mitjà d'escrit datat el 6 d'abril del mateix any 1982, va comunicar oficialment al President de l'Audiència Territorial l'existència d'aquest servei, posant-lo a disposició dels tribunals. El dia 16 del mateix mes i any, el President va contestar dient que prendria les mesures pertinents, a fi que en fos coneguda l'existència per tots els tribunals i jutjats de Catalunya. El desembre darrer, constatant el poc ús que se n'han anat fent els tribunals, es va tornar a escriure a la Presidència de l'Audiència, recordant l'oferiment anterior, i, molt recentment, amb motiu de certes dificultats sorgides en algun tribunal, l'Honorable Conseller s'ha adreçat de nou al President de l'Audiència, expressant la conveniència que sigui el mateix Departament qui reiteri directament a tots els jutjats i tribunals l'oferiment del servei. Amb tot, les dades d'utilització del servei són molt migrades; durant l'any 1982, el nombre d'assumpes que hi han passat per a llur traducció és el següent : assumpes procedents d'organismes públics i de jutjats : 32; assumpes procedents d'advocats i particulars : 13; nombre de folis traduïts : 1 215; nombre de certificacions realitzades : 45.

Durant els dos últims mesos s'ha fet perceptible un lleuger increment dels assumpes a traduir procedents dels jutjats. Això i la posició que suposem favorable del Consell General del Poder Judicial sobre el problema, permeten de concebre esperances sobre una futura normalització gradual, a la qual contribuirà en gran mesura la Llei que sobre la normalització lingüística ha estat debatuda i aprovada per aquesta Cambra.

Tingui l'Il·lustre Diputat interrogant la més absoluta seguretat que el Consell Executiu continuarà actuant amb el màxim

interès, que és el mateix que sent aquest Illustre Diputat, perquè siguin corregides les falles que ell denuncia i que tots estem desitjosos d'esmenar.

Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat preguntant té la paraula per a replicar o repreguntar.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, quan jo vaig presentar aquesta pregunta, em donava la impressió que això inquietaria una mica el Consell Executiu, el Govern de la Generalitat, i que es preocuparien en realitat de buscar el perquè de la pregunta, donar raons, i l'Honorable senyor Conseller ha donat moltes raons i ha parlat del Consell General del Poder Judicial, ha parlat de l'Administració de Justícia —tot això ja ho hem discutit aquí, perquè una vegada nosaltres mateixos ja vam presentar una interpellació sobre això.

Jo ara voldria dir que —en fi, moltes vegades m'he queixat des d'aquesta tribuna que no es dona prou ressò a la premsa de les coses que es fan en aquesta Cambra; he de dir-li en aquest moment que celebro que no hi hagi gaire premsa, perquè a mi, sincerament, m'avergonyeix una mica haver de parlar i, a més a més, haver hagut de tornar a sortir aquí a explicar el motiu de la pregunta.

Després de tres anys, no es pot parlar ni de la suposada eficàcia que puguin tenir uns serveis, ni de si es fa un butlletí, ni de si hi ha una comissió interdepartamental, ni de coses per l'estil. Evidentment que hi ha un gran nombre de funcionaris castellanoparlants als quals no podem exigir, de moment, que puguin tenir un correcte coneixement del català, i, aleshores, poden cometre aquestes errades, però el que no es pot admetre de cap manera és que alts funcionaris de l'Administració de la Generalitat trametin cartes amb dades, amb errades greus. Això és el que jo li vull dir.

I, concretament, vull donar la mostra, que és el que jo no volia haver de treure aquí, per veure si, d'una vegada, servirà d'exemple, perquè no en va hem fet una Llei de Normalització Lingüística del Català i no en va nosaltres ens hem preocupat tantes vegades de les qüestions lingüístiques en aquesta Cambra, interpellant i preguntant.

Concretament, senyor Conseller, Honorable senyor Conseller, li he de dir que la Generalitat de Catalunya, el Departament d'Indústria i Energia, concretament la Direcció General d'Indústria, el mes de febrer del 83 —itorno a recordar-li que ja portem tres anys de Govern autonòmic— i signat pel Director General, el senyor Vicenç Franch i Casabó, va trametre a gran part de les indústries de Catalunya un document que jo, ara, amb vergonya, em permeto de mostrar a la Cambra, perquè vegin les taquetes de color rosat. Cada una

d'aquestes taques és una errada, d'ortografia, sintàctica, del que es vulgui. N'hi ha vint-i-set en una simple carta. Això és per a mi totalment inadmissible. Ara suposo que comprendrà l'Honorable senyor Conseller el motiu de la meua pregunta, el perquè del meu rubor a haver pujat a aquesta Cambra a ensenyar aquest document.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula...

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (*de l'escó estant*) : Si em permet el Molt Honorable senyor President, des de l'escó. Vull dir a l'Illustre senyor Diputat interrogant, recordar-li, en primer lloc, que he començat donant-li la raó, perquè jo sóc el primer de lamentar-me d'aquestes coses, i, d'altre cantó, vull dir-li que coneixia perfectament aquest ofici que ens ha mostrat l'Illustre Diputat interrogant, i que jo, amb aquestes mateixes —o aproximades— correccions, no sé si són les mateixes que el senyor Diputat hi ha posat, ho vaig fer present allà on calia, eh? De manera que, per tant, això vol dir que no hem hagut d'esperar que el senyor Diputat ens ho mostrés per a haver tingut una reacció davant d'aquest fet concret, que, encara que és molt lamentable, i que en altres nivells, evidentment, desgraciadament, no és únic, en aquests nivells més superiors puc assegurar als senyors Diputats aquí presents, i especialment al senyor Diputat interrogant, que no és la moneda corrent, no és la regla general.

Però, desgraciadament, el problema existeix; vostès saben de sobres que no podem imposar una disciplina en aquest sentit als funcionaris que no han estat preparats per a això, ni podem posar una guàrdia permanent al costat de cada funcionari, ni un revisor general de tots els textos, no solament pel cost que això significaria —que no està al nostre abast—, sinó, a més, per l'alentiment enorme del tràmit administratiu que això comportaria.

Malgrat tot, les mesures que jo m'he permès d'exposar crec que són importants, esperem que seran efectives, i nosaltres —ho puc assegurar—, el nostre Consell Executiu, sent per a això el mateix interès i està apassionat per aquest problema tant com ho pugui estar el Diputat més exigent d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, amb això hem acabat l'ordre del dia d'aquesta sessió. La propera sessió serà convocada oportunament.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts i sis minuts de vuit del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / taló al portador)

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3